TRACTATVS 2dus

De SPE Theologica.

Spes aliqn sumitur pro ipso sperando ad Heb. 6 expectantes beatam Spem aliqn pro efficiente eius a quo aliqd speratur Ps. 21 Tu es spes mea. sed ordinarie sumitur pro ipso actu sperandi. Job. 19 spes. est hoc spes vir spiritu mea. agendo de Spe in hac vita sensu. et qd mediati post Fidem. tum qa illa immediate virtutem hanc tangit subiectum sed substantialem rem sperandam. Tum qa et Fides et Spes infundunt charitate tangit fra alterum in 1 Disp. agendo de Obo moali. in 2 de Fide in 3 de modo Spei tradendo ubi 4 de natura Spei ideng timore et aliis Spei oppositis.

DISPVTATIO 1ma

De Obiecto Maali SPEI Theologicae.

Hoc aliud est principale aliud adiunctum. de primo ist

ARTICVLVS 1mus

Quodnam sit Obiectum maale Principale Spei Theologicae.

Dico 1mo Bonum maale principale Spei est summum et increatum bonum. Ratio Qa ois intentio efficitur aliqd poni ut ipsum ultimum quod est ipsum bonum qd per se intendit. ulterius ut ipsa media ad assequendum ipsum bonum vel certe rationes illius assequendi et possidendi. sed res et intentio fidei efficitur assequendi bonum id est finis supernaturalis nunc increatum qd debet habere pro primario obo aliqd bonum qd per se et per se intendit. et cui sit Theologica debet pro toto primario obo maali, habere aliqd bonum increatum supernaturale seu in ordine supernaturali. Confirm Qa illud est principale Theologicae Spei obm maale ad qd ipsa cetera bona maalia ordinat tanqm ultima ad primum. vel ut ut nulla res vel rationes illud possidentes sed spes cetera omnia ordinat ad unum bonum increatum nominum ipsum qd nomen beatitudinis beatifici amore gaudium tanqm rationes primum vel posteriorem illud assequendi qd possidendi aut certe tanqm complementum possessionis. vten ipsam insinuando et alia omnia media ordinat ad illud increatum bonum tanqm media 2o.

Dices potest Deus est obm maale principale non ut gaudium de increato bono, sed ut est

[illegible] bonum. Ratio: Hoc est quemadmodum [illegible] ordinem [illegible] ordinem [illegible] Spei.

Dico 2do: quod medium sub qua Deus est summum bonum est ordinem morale Spei et non bonitatis increatae ut sic, quasi desumpta a ratione bonitatis quae Deus est ipse bonus, et ab alia ratione quia est bonum nostrum. Ratio: Ea sub illa ratione Deus est summum bonum est ordinem morale Spei quae est unica et ultima causa ordinis moralis Spei et charitatis et determinatur a ratione finali ordinis et instinctu Spei sed talis est non bonitatis dictae. Nor: Quia ratio bonitatis divinae attingitur et a Spe et a Charitate, quod tamen attingitur ratione bonitatis quae Deus est non bonus non attingitur nisi ab actu Spei quatenus attingitur quod est bonum sibi vel bonum in se non attingitur nisi ab actu Charitatis.

Dices: Etiam Deus sub ratione bonitatis quae est non bonum terminat bonum ordinem morale actum Spei quia est sub hac ratione omnis ordo principale morale Spei. Ratio: Nego ratione quia Deus est sub hac ratione terminat actum Fidei et modi quaesiti ordinis moralis subsumuntur non Spei absolute ordinem principale morale Fidei quia contrarie est ordinem finale et motivum specificativum. Unde quia nihil dicit ordinem moralem non subsistit alteri motivo nisi sibi idem dic de Ordine Spei.

ARTICVLVS 2ds

Quodnam sit ordinem morale adaequatum Spei Theologicae!

Rndeo: Bonum divinum intelligendum non est divinum intrinsecum et finitum quatenus est ipse Deus, sed est illa quae participant ab illo bonitas quantum ad ordinem finalem et creata, ad illam bonitatem quae conducentia possunt conducentia. dicit, patet. Nam si aliquae res mediae intercedunt sine hac ordine et analogia ad increatam bonitatem sed absolute vel ut ad aliquem alium finem deveniunt. v.g. si quis intendat virtutem non ut est medium ad aeternam absolute sed ut est naturae ornamentum, tunc hae res non mediae non terminant actum Spei, sed actum alicuius virtutis moralis quae intenditur vel alicuius alterius habitus. Ratio aliquis sic esset: Ea illud quae adaequatum principale ordinem Spei Theol. quod [illegible] collatum ex eis simplicibus et totum ordinem moralem, [illegible] quae desumuntur ex non moralibus si finem propinquum ita ut sit quod [illegible] distinctis extremis sub complicata ratione finali ultima Spei specificativum subsistens in vel aptae substare eidem rationi finali v.g. bonitati divinae quae est non bonum sed hoc quod continuat bono divino complicato quia hoc quod possit operari et operatur et ut a spe apprehendit in gradu signanti et divinus et ordinem ad bonum summum ut est non bonum signum in ordine divinum.

Dices: Cui non disponunt proportionaliter ordinem fidei adaequatum ad bonum divinum sed ens divinum. Ratio: Quia prohibet et hoc assignare. Sed attentis ad hoc quinque quae ex una parte quae de hoc potest respiciunt fidei ens divinum ac bonum divinum, unde quinque illud ergo hoc est adaequatum fidei ex altera parte duty fidei est actus potentiae intellectivae quae est insatiata voluntate et attingit non tantum bonum sed ut bonum propriendo illud voluntati mea et non est malum et non est [illegible] absentiendo illud ad fidem unde insatiatio fidei ordinem morale erit assignandi quae est [illegible] ad hoc quae in eis respectu non gratia vel quasi gratia Dei quasi specialitate. v.g. ut creatur equitas Dei per se sumpta vel non bonum ac malum practice in ordine ad excitandum Spem et Charitatem ut ut creatur gratia bonitas divina, quae indifferens et insatiatus magis resonat in gratia Christi ut quae Deus divinum.

Quinto: Deus tribuit propinquum et alia bona spiritualia ex ad ipsum adiuvatio et non ordinem Spei non. Distinguit S.Th. in hoc alius operans ut alius bona gratiae enim propriis ordinem Charitatis et dilectionis ergo propinquum sit a. operans illa ipsa ut respicit ad non ipsum ut non est quod [illegible] non cum illis bona et. enim aliquod ordinem morale Spei non, propium ergo operare alterum gratia gratis faciendum vel gratisdatum tantum medium meum salutis ut quae consortat me vel oret pro me.

DISPVTATIO 2da

De Obiecto Formali Spei Theologicae.

ARTICVLVS 1mus

Quodnam sit ordinem finale Spei Theologicae!

Deus spiritus amatur amore amicitiae seu benevolentiae quae amatur ut est bonum per se et amabilis per se. amore concupiscentiae quae amatur ut est bonum nobis si autem est res quae non est distincta spe ob rationem finalem seu motivum diversum. Ea ratione ego amore aliquem alicuius boni et ex radice pullulant alii autem ut desideratum si illud sit bonum non [illegible]. Quidem si [illegible]

Et unaquaeque res est [illegible] ut [illegible] sed ut [illegible] bonum.

Spes ni sit possibile dum ardui. Denique deterior contrarii indeli. Hinc e q ab his
dictis amoribus dicit ut eo modice pellicat multi alii aut arcta obm fratre ipsor cui in zelum
sit amor concupiscentiae et luxuriae et zelus non boni et qui iusti amoris tenuit in suo obm zeli
cus et pente autem dictis amoribus indulgentur dic eo amore concupiscit q ferter in Deum ut est
bonum suum supremum oritur desiderium concupiscit q ferter in Deum et bonum suum abere, et gaudium
concupiscit in Deum ut est bonum suum Gaudens et spes concupiscit in Deum ut e bonum suum possi
bile sed difficile adeptu. Sicut eo amore luxuriae seu amicitiae q ferter in Deum ut e bonum
bonum in se contentum desiderium amicitiae in illo ut e in se summum bonum habens in hoc contenti
ut in illo potius eam desiderium bonum illi consentiens ut e bonum in se et gloriosum habendo
Dx non est inter gentiles Haereticos. Patrum est gaudium de illo Deserte seu de bonis
illis qa bona illis sunt. His suppositis

Dico: imo Obm fratre Spei Theologicae latius et proprie sumptae est Deus ut
summum bonum nostrum attingibile amore concupiscentiae et aliis affectibus sub eodem ratione. ita S. Th.
Sup. q. 17 art. 6. in C et artic. 8. in C. Ratio cuius est Qa Spes Theologica de
bet habere pro obm fratre Deum sub ratione boni distincti ab obm fratre charitatis sed hoc
non e aliud nisi Deus sub ratione summi boni nostri. Maior Qa ex vis q Spes est Theologica
virtus oportet eis obm fratre ex aliqua perfectione divina aut totius gratia boni. minor ergo
ex q sit actus voluntatis oportet eis obm fratre ex Deo sub ratione boni. denique ex eo q sit
caritas distincta charitate debet habere strictiorem rationem bonitatis motivae, bonitatis mo
tivae charitatis. Nin Qa Deus sub ratione boni et in se et qua se attingibilis amore
amicitiae e gratia obm fratre charitatis. Qo sub tali ratione non est ex obm fratre Spei q est
essentia et gratia distincta a charitate qo obm fratre Spei contradistinctum obm fratre cha
ritatis non e aliud nisi Deus ab ratione summi boni nostri attingibilis amore concupiscentiae et
alios affectibus.

Dices: Cur qo Habitus totus q ferter in Deum ut summum nostrum bonum vocatur habitus
Spei? cum tu alios habitus a Spe diversos efficiat. Qn Spes habitus accipitur non ab actu
principaliore vel difficiliore sed temperantia et corrigat et excessum et defectum ira delectabilis
qr in difficilis e habitus excessus ab hac ratione accipitur non temperantia. Simili qo et Habitus
q comparatur circa Deum qui est sua beatitudo obtinendam habitus Spei non q huic soli actui efficiat
q propie et ratione ab Spes sed q hic it difficilior ex sua ratione indivisibili et multiplici

nitatis ad vitam aeternam in hac certa statu

Dico 2do Spei propie et rigide sumpta pro solo illo actu q est ex aliquibus
amori desiderii et gaudii circa Deum ut bonum nostrum. e quem ita obm specificum id e Deum sub
ratione summi boni nostri adeptum in aliquas rationes sub quibus tendit in idem obm nostrum q sit bonum
possibile futurum et arduum. Ratio 1mi Qa ordo Spes rigide sumpta debet eo circa bonum pos
sibile vel appetibile ut possibile aliquando bonum indicatur ut impossibile sed non erit spes sed de
spera. Ratio 2di Qa q speranti attingimus ut futurum non qd fatur quod absolute ipsum
existam qa multa q iam existunt absolute speramus sed futurum quod consecutum erit non. et sic
Spes Theologica spernit Deum ut bonum non quoad existentiam Dei q futurum non e, sed quoad esse
essentiam nostram q futura est, et sic e q existit dari Spei obm debent ad abesse Ratio 3tia
Qa spes stricte sumpta est actus appetitus irascibilis sic a. rationem rationem arduii et idem
Dei Spes qua actus aliquis seu tendentia in obm ut potest in arduum et sane q sit fructus
spiritus non dicitur possideri qm expectari et speraui. et Hate e ratio cur Deus non habeat spe
Spem sumpta d. Th. 1 sent. gent. c. 39. Qa illi nihil est arduum et quod e futurum non speret
quia tantum illud non potest fieri statim in sine ulla difficultate fieri possit.

Dico 3tio Hae rationes summi boni nostri futuri seu absentis, et arduii seu difficilis non
et possibilis sit rationes non intrinsecae et formales seu specificae constituens obm Spei sed singulares et in
dividuales. ita ut spes rigide sumpta in distinguatur Theologice specifice ab affectibus desiderii
gaudii, amoris circa Deum ut bonum nostrum sed tu individuale. Ratio ultima patebit qo ratio
quod ipsum Probo Qa id q sit rationem mali non e de intrinseco et formali ratione instituendi obm Spei
et cuiusmodi alterius actus Volitionis. sed absentia et arduitas sit potius sint rationes quidem mali. p.
Min. I. Th. qu. 29. a. 2. Patet ratio de absentia boni qa e ipsa privatio boni. p. sit
modo malitia unde spernens cupit illa absentia boni nulla ratione ea ipsa illa mutatio in gaudium boni
quod sibi nulli adeo qo nullo modo illam absentiam amat sed tristatur potius de illa qo non sit
ea non aliquid amantur qo nec ratione motivi. Ratio de arduitate patet. Qa arduitas est circa
ratione obiecta spei et desperatio ipso de se e huiusmodi potius qm illi motivum ob ea in defectum a
praecaute boni, Tertio qo boni quod dicit absentia et arduitas sit potius motiva fugae qd et
de se id est tristitia et desperatio circa boni qm praecaute et Spei vel ad aliquid sit qm
rationes non moventur appetitus in actu Spei, sed potius rationes quasi intentionalis fugabiles
ab illo qui sperat quod sane i det propie theologice specificatum operatio alia. unde non dat illam spem actu Fide

et qd affectionis q ordine finis et sine alla tendere. Sign et cui sina tendere et mo
tivus in appetitu potentiae elicitur. Denique tertia illa conditio id est possibilitas non
est non repugnantia quaedam spem, sed ordo ad quem quae in operantem ratione. Nihil enim et placent
nisi in eo possibile in quo operantur eo qd possibile est, sed solum hic possibilitas qm bona est
esta ratione qd est possibilis atq ita sola bonitas rei est ratio non solendi possibilitate ut ex ratione.
Ad 2do Qm pro possibilitate sit ipsa nullo modo ex possibilitate operam sed da ex gaudent atq
ita non est ratio Spei neq et Spes mutatio est neq et Spes est.

Qo Sic sufficienter refelli possit celebris aliqua ratio tui Doctoris tui Scoti non quo
ad tempus citat Doctor sic d.1 ordis sentiendo, aliqui ex assignatio q ordo finalis Spei divinae
libertate in diversis angelis approbabitur: aliqui opinantur ex fidelitatem. vel Dei ut finalis
libertatem inventionis apponente.

Sed Contra est Qa ta Dei attributa ordinata sunt ad obtinendum divinum bonum nam
et ad hoc ut possimus illud efficaciter et quidem operare in actu tui. Spei nos Dei se q modi
fieris vel instar medium ad obtinendum beatitudinem ordinis et inventa, atq media non ab non appe
tendo finem. Nec ex fine appetitus qm media sed e contra) go illa attributa non se non appe
tendi beatitudine sed et illa ipsa et illorum cognitio generatur ancta Spem ut possimus ea
titudinem ponit generat spem nauti ad cognitionem boni beatitudinis est ad Dei respectu.
ita Doctor ut sup. Prout tu illis intuitu gratiae Dei ex non explicit modo citari
Imo si dicamus qm notitia spei in recto, ec nummi boni non, in obliquo in constantia divi
nam liberalitate fidelitate, omnipotentia, misericordia et alia attributa qbus Deus utitur ut pri
cipiis effectivis et non pronuentes aversa ruinat passionem et ad superandas difficultates
Ad 2do Si statuamus ratione ordo Spei ani fruite et Delectationem ponit Spes id est nunc
boni non, aliud individuale et modo quod Spes efficaciter seu facientes nos fidelia et erecta ad
superare omnes difficultates et mores amici et absentia boni. unum notitiae seu ordo finalis est id q
speramus fidei et qm q tangit notitiam speramus. aliud est id in quo speramus et id ipse Deus
omnipotens fidelis, misericors. Sic possumus nos velle propter id in scripturis. vel inhaerentur spe
rare in Deo, in qm fidelitate, misericordia. Ratio sic declarat. rationem id est Qa ut supra dictum
est, applicatio efficax intentionis finis id est implicita in recto vel saltem in obliquo intentio mediorum
nec qm finis est superantia et imperitia et amicus et non possidendo. Sed spes dicta ignis
et spectat est intentio efficax applicata ad ani bonum ultimum. go. Quoniam intentio medium

quoties id Dei legitimo fidelitatis in id intentio ad modum et zelum ut dicit d. 1. a. 1. go
non potest specificare actus sed ad unum individuum.

ARTICVLVS 2dus

Quo pacto summum Bonum nostrum sit obm veri Theologici Spei.

In contrarium est celebris obiectio Durandi negantis Spem esse Virtutem Theologicam.
Illud non est obm Theologicum q in nomen immediate Deum sed mediate sed mediante actu creato
operandi. sed si spes respiceret ultimum bonum quoteny nostrum, respiceret Deum immediate sed mediate
atq. adeo summum bonum non in esset Dei immediate sed mediante actu creato speranti. go. Mai
Evidens Min. Prob. Qa tunc posset ipsa bonitas immediate sperari et immediate obtinere in medium
Subest si nobis ipsa possit immediate restituere et redimere. sed id fieri in pt. go. Non sit potest
Qa neq in via datur et in restitutio Deo substantia sed tm accidentaliter id est, mediante dono sci
licet gratia q est quidem participatio creata Divini esse. neq in patria qa et ibi accidentalis situatio
Deo a nobis possidetur et fit in mediante visione beatifica quoad sui est obtinere. Confirm
Qa Deus non pt. ea bonum nostrum quae non frati nisi nobis participatio sive a. participatio non est
nisi creata in via per gratiam et in patria per visionem beatam. go sicut nunquam non dari donum creatum
nam sat q idem est non nisi mediantibus illis Deus pt a nobis obtineri et possideri et frui
redditur in no pt. et nisi sine illorum et non nisi mediantibus illis attingi ab anima. Spei ut bonum
nostrum, aliud est si tale id instaremur et beati redimur esset non a tm dono superadde
creatum sed et alia dona increata, non tm participatione et accidentalia sed et reali et substan
tia.

Laborant DD in solvenda hac difficultate
Omnis mirum probabilis visionis alia moderni non dicit. Quod spes respicit increatum
bonum nostrum quoteny nostrum est mediante v.g. visione non ut illa est beatitudo nostra creata sed qut
est applicatio mera boni increati nostri quoteny nostri. vel prout est addito sine qua summum bonum
nostrum non est nostrum. Sed contra est Qa ista motiva in s. dis. d. qu. 6. a cui eschol
nunt visionem beatam esse operationem finitam beatitudine creata qua Deus possidetur et et fruitur
in redditur. go non est mera applicatio aut addito sine qua Deus non est nostrum sed potius est non dicit
per qm est nostrum seu quod idem est per quem possidetur, videntur ut possidendo operantur.
Confirm Qa in vita nostra si illi nihil aliud addatur Deus non redditur nostrum neq possideri
in beatitudine nisi quoteny est actuale obm visionem beatam, in redditur a. obm actuale

nisi per visionem beatam. Alii dicunt Spem respicere increatum bonum ut quod
Dei divinum ut quod quo. ita ut ea sit vnus adiectus adaequatus huius Alig quia voluntas
eliat autem spei. ita in re fruitur quia sed increatum bonum sit obm principaliter huius vero
quo sit obm minus principale. Ratio Ea increatum bonum e bonum per se
et non e bonum nobis prosperius et indivisibile et e contra prosperis et vinis sit bonum et
optabilis nobis increatum bonum. Sed ista est ratio Ea obm fratis spei non e increatum bonum
qua tale, sed est increatum bonum qua nobis per hoc bonum Spes quidem distinguitur a charitate
propter increatum bonum in hac intuitiva non redditur. non respicit quasi rem et substantiam
entitate sua sed redditur ipsa intentionali possessione seu visione beata et non est
obiectum Spei qua est ens, seu nobis, in Spe sed quatenus est obm seu nobis in capitis
Unde, si Spes respiceret increatum bonum principaliter per modum obiecti materialis non tam per
modum obiecti specific et distinctivi. Contra est ratio Et increatum bonum habet in se prin
cipalem et fralem rationem boni ut boni non in se principaliter videtur boni ut nri. et habet ratio primo
principalis quod repetitur in visione creata ut est bona nobis obtinet quaerendum sit aque immediatum
obm vel et immediatius ipso bonum increatum per illam possidetur vicat finis agentis e actus
et effectus illa immediatius is mediate et fieri Organici sit quorum unum gratia immediate et
mediatius sit quod principaliter et gratia sit ratio ad possidendum totum Organicum 8 Ms Spes in fidelis
ut est nisi efficacia affectus consecutionis finis. qui immediate adversum intuitum et mediante illa aliud obm.
Occurrebat quo solus Stus qui in variis Disp. 1. art. 2 spem respicere bonum increatum
non immediate in recto, in obliquo in dicere visionem per quam possidetur eum increatum, quia non ipse
dat quaerendum nisi bonum non sit obm Theologicum. se autem Deum increatum et fruendum sit Theologicum
Fidei in recto et non respicit creaturam ratione ratione obliquo, et sicut Visio beata obm est formaliter
Sita creaturam ratione obm est autem increatum quo est autem Dei creatum quo creatum et
quasi a nobis possidetur. Sed in hac difficultate tradetur quia posse excedi. Quod ut intelligatur
see

ARTICULUS 5tus

An Deus in ordine supernaturali sit summum bonum realiter et quoad substantiam non
et an ut tale possit a nobis operari.

Hinc legendum. Sicuti Deum esse non intentionaliter in visione beata et participatione in infusione gratiae

sed pro ultimo. An Deus et quatenus suam entitatem obligat sit summum bonum non non tam intentionaliter
et accidentaliter sed et substantialiter. et quod dicitur agentem in s. 2d ad q. 50. de unione fr. et dicens
quod Habitualis et inditum ad gratitudinem Gn de Benedict. non primitus oreteng ma hoc bro
examinatum an ipse hoc quod nobis dum positive justificamur et beati efficimur conferatur Deus
accidentale quia et quod participatum divinum conferatur et alia divina substantialiter increatum et
fratis divinum. et sane hoc decisis determinatis satisfiemus difficultati propositae quae
28.

Recensebo circa hanc questionem sub Haeresis. 2. Errores et Probabiles
sententiae

Prima Haeresis fuit Pelagianorum non eta vnam Divinitatem et recte justificamur a quamvis
sola Dei virtutem et sanctitatem increata nullis incolumitate dons creatis. Alii Haeretici
dicunt non justificari posse per sola Dei justitia non imputata quia Potentia tota refutat
Bellarm. lib. de justif. ego breviter in nota de g. not. Habit. et justific. Hanc Sententiam
multis ante Guidi et refutavit S. Bern. super Cantica serm. 71
2da Haeresis fuit Michaelis Servetti ob quam ab Pluing quasi Haeresiarcha incidit Genevae
multavit Veritatem rerum in justificatione iustis infidelis vicati infinitorum dia in corpo illig vnitor
illud aiat et vivificent. Tamen Stus. sufficienter Bellar. refutat ab supra.
3tia fuit quidem error nullus nimis istiplatorum tab Corporis et et non tale quia vniformiter
se per contemplationem ita unit Deo et reddit non est ut ubiquitas profuda divinitatis subrogare
retur humanitas annihilaretur, et mediante essentiae in divinitate transiret sicut ligni transit in ad
item ignis du unitur ignis illud non male intellectum Deo non ignis unumens est.
4tus fuit error Magni Sententiarum in 1. Dist. 17. et in 3. dist. 27. Panitem quia di
tigning Deus et participium ns. ee in nobis aliquid donum creatum sed increatum, deus ipsam personam Spiritus sancti nobis
datam seu ipsam increatam bonitatem bonum ns tm sibi sed et nobis. Decepti e Magni male
intelligendo Dei illi 1 Joan. 4 Deus charitas est. Hanc vtique Petrus potuisset inferat Dom.
tom. 3 de grat. sufficienter.
Omnes hi decepti sunt male intelligendo illud 2 Pet. 1. per quem nobis pretiosa promissa donavit
ut efficiamini divinae naturae consortes.
5ta Sententia e de qua Dom. infra citandis. Deus non non nimis bonum quantum
hi justificamur in via et beati efficimur in patria operatur nobis donum creatum accidentale e gratia et gloria
seu visionis participatione Divinae.
6ta Sententia e nuper nimis Scholasticorum. Deus dedit aliquid donum gratia acceptantis
non solum creata dona sed et ipsa divina personam Spiritus dentur ac donetur et aliam eig

eas nudis inhabitent. Bon. in 3 part. l. 12. c. 5 ad 2 et 3 ff. Hi et alii qui
S. Th. 3 q. 45 a. 4. 3. Hilarius per quod. 73. nonnulli q. artic. 1. Bonaventura in et dicto
Theologus hic in dist. 14 et 15. et dicit ee caeca Dei. videatur S. Leo serm 2 Pentecostes
Anselm. l. 1. de spi. sto c. 4 et S. Aug. 5 de Trinit. c. 26 et Bract. 32 et 74 in fin.

Sed ergo non ut de Scoteti Divinis lib. 12. c. 11. n. 14. 75. et seq. resolute et in terminis
dicitur non in unificando redditi filios Dei propriè et fratres non tam per donum alicuius creatum, quam
per inhabitationem et perfectionem Spiritus Divini quam quod non dubitari in unificando. Hanc enim veritatem
quidem occasione mysterii mysterii concilio a Lapide persuadet positam in 2 Pet. cap. 1 in
verba illa. ut per hoc efficiamini Divinae consortes naturae quod ibi Scholastice tractat et
S. Thomas ita ait. Sicut dicitur fieri consortes Divinae naturae non tam accidentaliter quam substantialiter
sicut et subsistit per ipsam naturam Divinam eis conferendam quae adoptantur a
Deo in filios Haeredes et quasi deificantur. Ipsa unitatis ergo sive gratia unificans
non est una simplex qualitas sed multa simul et simpliciter participantur, quam habuerunt
ac ipsi Christum Dominum auctorem et ipsum Dominum. et hoc in unificando accipi videtur
ex nomine quibus Trid. s. 6. c. 7. infra in unificando et adoptione non tam dicitur sed dicuntur
et gratia vel ipse Spiritus sanctus quod dona sua dantur ut nonnulli convenerunt. sed etiam
dicitur ipsa persona Spiritus sancti consequitur dicitur ipsa Patris totaque Scriptura Trinitas
ita ut ipse non tam obiectum sed et reddit et pertinatur in anima tuta cum donis et per dona
sua nostro modo fiat quasi in ea substantia inhabitet, Citat Magistrum Sententiarum ff. se l. 3. dist.
cap. 15 ad Scotum Gabrielem Marsilium. ita nos Thomas Sententiae.

Quoniam ro illi autores aliunde non definiunt deberi esse stabilitatem quam unificationis
Divinis non illis diuenunt, tunc est a non esse donum civium beatis Dei in nos nostro
modo manifestabile existere et se illis cum illis bonis suis communicare ita Lessius. lib. 14 de
perfect. divin. cap. 5. Joan. ch. sup. n. 14. ch. dicit lumen gloriae non facere quod per se nostrum
intuetur. Physicam in anima beati et Dei et a nobis dicitur illi facere presentem tam dicit
illud esse talem dispositionem quae non sua postulat talem presentiam Dei et Gloriae considerare immo
situatio Divina Gloriae affirmari aliquid et in quaestione probabili intra branium. Quasi bonitas,
non tam virtutem sed et finis ab opposita pars illudit appellere: nisi aliqui dicerent
ab ea etiam scientiam aliam esse et a gratia habitualis ideo modo quod incomprehibili. atque adeo

petitur ego non suscitet et gratia vel Deus non tam per eam accidentaliter et intentionaliter
inhabitet animam beati, vel ita quomodo intentionali sed et realiter et substantialiter et animae quae
modo reali, non titulo ornamentis et praeter omnis quo quanto est Dei in sanctis velim Spiritus generali
aut potiori sed titulo spiritualis animae adeo et si per impossibile non esset immensus Deus, vel abesset
Propriè a generali et potiori adhuc tamen in Spiritu iusto et beatis deberet substantialiter inhaerere non gratia
sed tanquam dilectio illi dilati et suum ei bonum. ita ut beatus non esset qui perfecte beatus si Deum videret in
intuitione sub solum intentionaliter praesentem v. g. per species creatas, si eo ad visionem beatificam se sola praeparet
omnipotentia sicut omnes istae creaturae possent concurrere aliquo Deo donat ermuel Olmedo.

Denique non aliud intenderunt illi et Gandavensis Henricus et alii sequaces eius quam dixerunt non
beatos reddi quam illapsu divinitatis non tam intentionaliter sed et quod spiritus titulo et inamissibili
realem ita ut ipsa divinitas quasi suam substantiam non tam exhibeat offerat oculis intuibilis sed et qua
dam substantiam unicam donis ac dotis.

Hic tota pars Ad Beatit. infertur et videas ego prius de Justificatione, non eam intendunt modo so
Dei suscipit per illam qua per Sanc.

Probant ergo sententiam suam Joan. et Cornel. sancti ego scripsi 1 Cor. 6. nemo potest dicere
et Spiritus Sancti quam in vobis est quem habetis a Deo quomodo ingerunt Joan. aliquid intelligi de donis creatis,
tamen ita de ipsa persona Spiritus Sancti verumque est tunc ergo Spiritus dicitur a a donis creatis quae accidentalia
quam et ante S. Bonav. ego sic loca probat divinis. Spiritus Sancti unde Joan. Rom. 5 Charitas Dei diffusa
est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum qui datus est nobis. 1 Joan. 4. Qui manet in charitate in Deo manet
et Deus in eo. et cum alibi et cum veniunt ad mansionem apud eum faciemus. Rom. 8 Quia Spiritus Dei habitat
in vobis filii Dei. infra Accipistis Spiritum adoptionis filiorum in quo clamamus Abba Pater ipse enim Spiritus testimonium
reddit Spiritui nostro quod sumus filii Dei si autem filii et haeredes haeredes quidem Christi haeredes autem Dei
patrimonium et ejus consortes. Ex hoc loco Lessius vbi sup. probat non Unitatem. Gal. 5 quoniam
estis filii mittit Deus spiritum filii sui in corda vestra, clamantem Abba Pater. Ita quod magis Lessius quia ut ea
filius non habere Spiritum Christi, sed eo ipso quod dilectio ad ipsum Christum facit unum filium Dei: itaque magis Lessius
non solum filii Dei facit et Gloriae quod aliquid creatum quae ipse dilectio ad ipsum Christum creatum sed per invocationem
spiritus Dei nisi donati per Christum sive per inhabitationem divinae suae ita ut Christus non sine regula
a Deo accipit, signum praeterea aliquid et filios Dei facere, tale id est quod se appellat. nominatus
eis non dicuntur, sed et se confidit in nomine ita ut eis in proprie Deum invocare possit

2do Probat Lessius multis Sma. est. Ea nullus est donum creatum habitale

[illegible] ad quo si fieri posset spectetur, a posse desistere putem si, in probabile [illegible] iusto peccanti poterit Deus illud donum donare, et ad filiae divina sive adoptione inspicet consistere putem aliquid pro amplio obstiet quia gravis entitatis illa orta ab illig dono.

Ita est. Si per impossibile ratio posset efficere aliquid naturale vel supernatural in aliquo quod est radix et principium sui bene operandi, v.g. cognoscere et diligere, ergo nec, nisi a ipso Deo ille efficeretur realiter et intrinsece sicut Deus adaptiv.

Ita quo Doctor vb. sup. n. 12 quia inqit donum gratiae ut sua et quasi conatu in portulant realis ac personale presentia Dei in alia adeo ut sicut impossibile Spiritus sancti titulo nuncupatus non esset realiter presens intra animam et ita ipso quia talibus donis afficiebatur ipsemet Spiritus sanctus veniret ad eam per presentiam personalem, sicut inqit si per impossibile verbum non esset factum humanitati Christi iam per unionem Hypostaticam illi fieret personalis et intime presens.

Ita quo eiusdem Doctor n. 13 Ea inqit per insufficientem perfectionem quae amicitia in Deum constituitur; amicitia vero perfectissima ex se facit unionem in amicos et solum quoad effectum sed et per inseparabilem presentiam et cohabitationem si ea semper fieri posset, inter amicos perfectissima et maxime spiralis ac divina eius iure postulet internam presentiam Dei in hac vita ut quia alio titulo ibi iam esset hic in sufficeret. Ea do hac amicitia vita est amicitia ut ibi non sit ado inter aequales vel ad debita proportione ceteris ego vi illig manet Deus in hac vita ut protector et rector eius cuius Deus gerit non solum titulo gratiae providet sed speciali titulo amicitiae. Denique in hac amicitia habenda e non decuit maiestatis illeo ego vi illig vita manet Spiritus Sanctus in hac vita ut in quibus qui intime amitur et sicut nunquam ibi tanquam amicus in ma mea esset idcirco deus ibi ~~hac~~ manere gaudens tanquam in gelo vivo quia ipse illi omnia donaverat et illi et ab illo adoretur.

Ulterius id Soprig n. 77 vb. sup. Sed in ratio quod aliquem adoptare est apostolis poneret in illo aliam suam et ad eo ad aliquid quidem conveniret eius hac modo filii sui constituere quo certe illa adoptio esset multo perfectior quia sic modo adoptatus enim esset similis filio naturali et eadem natura quodammodo particeps: vita (inquit) 27 Deus hanc modo perfectior adoptandi suscepit. Imo ea mi Sancta in filii naturali assumpsit divinitatis illi substantiali uniuscuique vita; per hanc adoptat et filio Dei efficit esse Dei Spiritus ac Divinitatis faciendo presente in iustis et eos vivificante ac supernaturali gratia filiis efficientem, quia ea Spiritus Dei gaudent si et filii Dei eosdem cum Spiritu vivunt quo Deus ipse et quo Dei filius naturalis

licet longe diverso modo illo vivant et diversimodi sic ipse Spiritus illis communicatur. Deus non ea divinis communicatur quia identitem idq vel immediata unitate ut Dei vel per eternam generationem aut spiration ut Filius et Spiritus sanctus, Humanitati vero Dei quia Dei Verbum. Sed quoad extensione qua mediante donum gratiae incipit esse non Spiritus, non vita, non ad eo vitae functiones Deo placetes exercens. Hec refert quia Spiritus divinus antecedit gratiam Dei quia non idem efficaci donari pro aut de novo habeni, non presentia rei non impedit quominus de novo haberi et possideri possit. addit num. 78 ab hac inhabitatione divinitatis provenire cognitatem operis vivi in ordine supernaturali ad merenda vita aeterna. subnectit Cornel. vb sup. pag. 260 col. 2 potuisse Deum et Spiritus s. non inspicere quia alia donum creata gratia esse supra sed sicut non contentus voluisse sua personam cum aliis donis dare et per seipsum non adoptare et pagnosi colum. 1 addit. Quia sicut prioris adoptionis gratia est supra quia fit per gratiam cum fratris et ipsa gratia ita huiusmodi adoptionis ratio quia fit per coniunctionem ipsius Spiritus sancti cum fratris sit ipse Spiritus sanctus aliam iustis inhabitans sicuti unio hypostatica et vinculum quo humanitas unita verbo vel cum hac disunitudine quia hac vinculum in Christo non est aliqua qualitas sed merely substantialis in adoptione vero nova qualitas et fra nobis praetera quia nova hac gratia Spiritus s. communicatur eamque seu adfert Deus ad dono Spiritus s. ita si celebres doctores.

Ego censeo 1mo Certum esse Deum non tam esse summum bonum nostrum morem quia quae accidentaliter et gratiae in donis gratiae supra ipsa et non accidentali interiorem in vitae beata quodam ita opponendum sed et, praeter donum gratiae et visionis ex illi oblatio sunt bona non in se realiter et substantiali supra ita et non solum realiter, quia donum creata supernatura sed et ipsum praesentiam Dei nobis dentur, quamvis id speciali quoad vice Spiritus s. dicatur quia propriae dei et est sui donum nam et Spiritus quoad eadem appropriatione bonitatis potest satis eo dictis. Et sane D. Th. 1 q. 43. a. 3 arg. 1. errore appellavit sentiam stranium.

Censeo 2do. De facto donum gratiae significantis nostri esse et Spiritus s. et insuper ex 2 personae nobis dentur et non ut unicus inhaereat.

Censeo 3tio Hanc inhabitationem personalem Divinitatis in nobis tamquam donum increatum et non titulo nobis presentis spectare sua nobis ad nobilitatem, sanctificationem et adoptionem nisi in filios Dei, arg. ades gratia substantialis donum esse quidem cum fratrum iustificatis nisi, non in posse ad

aut sputa, sed et constantia vel patientia adhaerentia dicit dona increata.

Probatur amplius. Sms eo Simpl. v. Ro. 6. Et hic qd fidelis sed abluti estis sed sanctificati estis sed iustificati estis in nre Dni Ihu Xpi. Tit 3 Non ex operibus iustitiae quae fecimus nos sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus sancti quem effudit in nos abunde per Ihm Chrm ut iustificati gratia ipius heredes simus secundum spem vitae aeternae. Rom 8 si qs Spm Chi non habet hic non est eius. si a. Chs in ipo est corpus qd mortuum est propter peccatum Spm vero vivit propter iustificationem. 2 Phes. 2 Quod elegerit nos Deus primitias in salutem in sanctificatione Spiritus. si Co. 12 in uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus. et omnes in unum Spiritum potati sumus. Ephes. 2 et hos constituimus in habitaculum Dei in Spiritu sancto. 2 Cor. 1 Dedit nos Deus et signavit nos et dedit pignus Spiritus in cordibus nostris.

Probatur ex auctoritate. Primum Aug. 2 Serm. de Verb. Dni. Omnes alitur ab alios. Cyrillus l. 11 in Joan. c. 27. etsi quis de Adam aliquid habet, non adhuc sanctificare Spiritum eius datum, nec a Divina gratia penitus destitutum; porro autem, Nos omnes nihil aliud dicimus verum esse in nobis quam Deum. Deinde reducta, negat quis nisi ad Dei in alio quam Salvatoris Christi factum est, qui principium et sanctificatio Spiritus cuique principes facti sumus non principes reddimur. Idem l. 9 in Gen. circa fin. aliquo alio quam modo ei coniuncti sumus cum eiusdem divinam naturam quam Spiritus in eo consortes sumus, in alio eum Petrus habitat et in Joan. negat, in hoc sumus quoniam manet in nobis, ex quo esse et vitam nobis ipse non auferet. S. Aug. S. 2. de Verb. Dom. a quo enim donum accipiendo indulgentiam quam accipimus habitatorem ad faciendum mandata spiritalia habemus. Et ex. sic alio adiunxit spiritus sancti habitatione, et habitatione adiunxit a se efficaciam fidelis ut habitetur, ut vere habitetur adiunxit fidelis intus pugnat et iustificat. S. Pe. Lom. de Sentenc. dicit Spm sctm esse donum Dei et plures ben. Sanctorum creaturam, quia Pe quam et Spm sctm sunt donum 1to 1 Sen. de Pente. Spm sctm procedendo ipsum dilexerunt, ipsum vocant quem diligunt, in habitando inspirat quem vocant, implendo accumulat mentes quas inspirant. Et in Ser. 2 Appli. quarta ut in nobis habitare Spm sctm a perseverantia pertinet ad hoc (aut) Spm sctm adit solus, nec habitare Spm in corpore subiecto potest, aut eum proprium et quia impellere ipsum et proprium et quia esse non debuit, nec habitare non debuit, non tantum habitare et habitare tanto. Et qd dicit Pr et Pelag. unus est ita et nos unus in ipso.

Probatur sic. Ea certum est eq. hic et ibi gratia sanctificante non affertur donum increatum

Spm sctm. et inhabitatorem Dei Trinitatis. tu. ut. Hae habitatio, vel e alia spectat mus in ordine supernaturali specie et dignitate vel non, non qd. Sed. si. Non hoc: nam perfectio et delectatio hu sit infinita atq et nullum aliud donum spectans Spm nisi ad hanc sanctificationem. Adhoc qd. Adhaerentes non e Spm sanctificans aliquis nostra, et nihil in nos adoptivos filios Dei nisi nos aliqua optima ratione sub qo spectari qt. sed i spectat Gratia et absolute non constans ut alterum hoc donum increatum e spectatum non optimum nec equalem nec - Dei sanctificat aliis non est Spm differentia nisi spectetur sub gratia optima intelligendi ita et qd. non potest Non sub aliis omnibus modis qm habitualis constat et adhaerentia data errata vel certe se solum sonat ut qd creatum vel certe dicit semper ut qd aliquam supremam principium et accidentale divinum esse.

Censeo qto. Quod iustificatio consistat gratia in acceptione qm habitualis, qua iustificatio accipitur pro practica Dei ac inhaerente et non intrinsece immutante sanctificante et in filiorum adoptione. nubilo ming prout accipitur pro totali perfectione animali divinae et nondum ac plena adoptione nisi in filios Dei ac sanctificatione et mortis et extrinsece spectata ita, qua adhuc quata felicitate nisi in hac via consistit et in supremacia inhabitatione divinitatis in nos tanqm donum non increatum. Patet firmis eo dictis: sed Ultimo Probatur auctoritate. Primum. S. Ambr. l. 1 de Spir. Sancto. c. 6 sed nigt Spm signatum sumus non nisi sed a Deo Lecce qm Spm sctm videtur contra distinguere a eius mere effectiva iustificatione, quasi Spm sit et quasi extrinsece frater non iustificet infra. Spm signatum ut splendor non ex ab in gemina et gratia tenere possimus quod est vis spiritale signaculum. infra. Et ipse audiat dicere discretus a Deo Pri et. Et ee Spm sctm. ac p ipsum ad imaginem et similitudinem Dei esse intentam et p ipsum fiat ut divinae sumus omnes nati in quo vis in carnalis nascentionis secundum sed adoptionis gratia Spiritus conferre est ab ut sicut cum nisi nisi lux qd unum signaculum dicit Dominus signatus e in nobis lumen vultus tui Dni. Et Per lumen porro intelligit Spm s. nam infra. c. 17. Probat q lumen vultus Dei sit ipse Spm sctm, et q. nigt lumen signatum nisi illig signaculi spiritalis in quo enim signati sit signati nigt Apli estis spiritu promissionis sctm. S. Aug. l. 15 de Trinit. c. 17 Electio nigt Dei diffusa e in cordibus nris qt sit tpis p Spm sctm q datus est nobis nullus e. ita Dei Verbo excellentia, solum e q diciudet in filios Dei et filios perditionis

[illegible] Christus [illegible] dicitur quod ~~[illegible]~~ quod Deus é
et propie ea Deus é Spu sctus est per quem diffunditur in cordibus nris Dei charitas
quam nobis habitat Trinitas quorum recipere hos sctos cui sit Deus vocatur et dicitur
Dei, q. donum propie ad nos charitas intelligendum est, quia perducit ad Deum vel sine qua
quibus et aliud Dei donum nos reducit ad Deum. Nequale quantum gratie et in se ode
superiore iste dicit gratia sanctificante. ee fratis sanctificante vel conferat et affert
donum increatum. Lib. 1. de Trinit. [illegible] Spu sto absolute
et aliquid non. Spu nqt dicit non tm Tri et Filio q dederunt sed et nos dicimus q accipimus nisi
Dei Tri salus qa dat salutem eedem Deus non solum é q accipimus Spu ergo et Dei est q dedit
et non q accipimus sed non ille spis quo sumus: qa vise est ergo Spus q in ipso est; sed aliud est
quod accipimus et esse nos, aliud q accipimus et sed esse nos. Sed dispari testim. est. ergo in 2
Cust. 51 ad Bonifac. bene posse nobis vita aeta esse nisi habitationem illa qua cui Deus vbi sit
tolg. q. tm in ab habitat non en nqt ubi dicit qa [illegible] Deus est et Spu da habitat in
his habitat. Sane cum habitatione non dicitur Deus nisi q es vbi cui et hoc verum sit sed
Spu non q es in aliis et tm eig potig in ordine dominorum q et non qui ad diligendum. et in qua=
tum nos in bonis ad eig societatem et adoptionis familia pertinemus infra nos Spu
Illa sctificatio qua efficimur templum Dei non est nisi habitatio infra Deus q. ubi quis est
nos in ab habitat sed in eis in quos effitur beatum templum nisi omnes ab a potestate tene=
brarum et transferes in regnum filii charitatis non q. inquit argenaniode in capit. nqt quia
non capietur nisi per inhabitatem Spu sti. Cyrillus l. 4 in Joan. c. 2
circa illa verba. c. 14. Manebit in vobis et frater Sonis in filius Dei intelligibili in patris
divinis lumen scientia ad spem efficiens excellentem q. Pater in omnibus in deis suum
habent hic videbit sic eodem potentiado intelligi et Spualis fraternam velut in de
per Spu sti participatem ad quis spem. Chrysostomus tom. 3 hom. 2 in Joan
in medio. Spu nqt Dei in fidelium spiritibus unity est fraternomodo, sic divinum est
q nobis solus Deus dedit. et in Stm. ad Neoph. Infantulos baptizamus ut non sint omni=
gnati peccati, et eis adoptetur sctus unitia, adoptati hereditas hominum Dei, ut eig
mandata sint eis ut in sua sanctitate fiant. Cyrillus Alex. supra dicit Spu
sctus nos divini conredi et eig unicorde nos Sctificari gaudentium in Ezechiam l. 13

et ip et in eo esse. Habb. Nicodemi cum vel. Scio ad aliquo loco Spu
posse inderi, dicimus in eis non per Spu s. effectuae nos quasi fratres sctificam: sed q atiétu ea
tes exponder animadvertere qlq dicti a Pribus ut mirenig in nisi in sctific. annotet periculo per conig scare cordium fratem vel quasi fratem qm
effectuam qm agitur de sctificare. Demig nos dicimus non exprimit rationem cui efficientis
sed quasi fratis et ornamenti signandis respu audini qlq dicatur quod nos substantia Spu sti
Probatur 2do autor. Trident. sno Sess. 6. cap. 7. Vi postqm cap. 6 dixerit
ocis ad justificationem explicavit hac nqt dispositione justificatio ipsa consequitur qlq non est sola remissio
remissio sed et sctificatio et renovatio interioris hmis q voluntariam susceptionem gratie et donorum. Ecce
manifeste justificationem saltem completa et totam non ponit in susceptione solig gratie sed et donorum
cui autem ea omnia pte ni determinet nisi ne sit donum creatum vel increatum ea altera pone
Spu sctus sit donum et datum in utroq. vetri et recte et quique ea non sua videtur satis ni=
sinuare in huig et dicit susceptione et inhabitatione consistere perfectam justificationem adoptionem
amicitiam divinorum subdit eis immediate, ode Deo ea in iustis fit iustis et ea minus amicis Zo
2do assignans efficientem causam justificationis. Sed nqt efficiens justificationis esset q. gratuito adhuc et sufficit
juntus et ingens spu promissionis sicut q. e pignus hereditatis nostri: certe in his Apli allegatis ex
verbis intelligit caelestium ipse sctus personam, nam q eadem verba eam intellexit Apli iusto August. in
Epist. ad Bonif. Ambros. in lib. de Spu. Quid persona spis sctus proprie ab Apis et a sanctis in ora alla=
tivo sane non ut causa efficiens neq ut ingens et signans, sed tantum id quo signat et ingit causa nomen Deus.
Neq dices potis Spm sctum in casu ablativo tanqm id quo Deus ingit et exprimit q modo causa efficiens
instrumentalis: nam absurdum é divinam personam q é mens et pung Deus ce causa efficiens in nomen. Ita
fit etiam quasi quasi hic Spu sctus ut causa modum aut finalem vestat ipsi ut ea si dicitur
Bonaventura intelligatur unitas Spu sti non tam effectum quia quasi frater non qd in hoc dicitur per
modum physicae formae et qualitatis sicut gratia habitualis, sed quasi titulo causae finalis et q modum
donum et ornamentum mereatur eam sanctificant et ornant. Spu qui in vetrum non alio modo est et Spu sctus
habent rationem causae efficientis in justificando et causam totius Trinitatis et gloriatur et sub propria et
donum in 1 par. tr. vit. Bap. vit.: sed sic non obstat quominig id eadem justificandi et sanctificandi sed non
per modum donum et quasi frater seu quasi id quo omnes ignorantur angelorum occurrit licet ea ut Ge=
sundit a nobis donum et datum non occurrit ad ea effectum, et in dicit nobis donum et datum non
concurrit ad eam quasi non sit ipsum qd nos completum et perfecte sanctificando justificando et eor
nando. Et certe sicuti licet alia non effective occurrit ad glorificandum omnino quia unitam compa

nisi te sua merito de facto deinant effective ad eam conveniendi adhuc in fratre deinurrerent ad generandam Spiritum ga nisi donino q illam "Vnionem a se effectam redderetur physice fratri et interiorem non edity fratri compositi substantiali: sic (quinus homo diuersa merito) te Spiritus sanctus efficiat et ponat qualitatem gratie quae non nostra nomen denotatur, et recta non habitat opeali titulo diuitis ming q ede gratie qualitatem tangit per Vnionem et conceptum moralem redditi non in sua persona et non operatione inhabitat et per modum doni inerenti et consequenter vt infusing omnia quasi q modo spiritus eos in ordine supernaturali iustificat, sanctificat et ornat vt ea. dl. Pnity infra et eo tende demonstrabit.

Nec obest q infra Italia dicit unicam fidem iustificamq eam esse Justitiam Dei non quia hoc ipse iustus est sed quia non iustos fruit, cultui eis vel luit de unico cum fratri et fidei physica et inhaerente habitus est gratia, Habitualis, non a. de cum fratri integrali et completa vel de quasi fratri quodlibet est et inhabitans Spiritus sanctus vt donum nostri dati et fratri titulo nostri Sponsi vel si ait de fide et nihil dicit ipsum non-nam et vita dicitur et in mentiga quod Spiritus sanctus non est iustitia quae ipse Deus iustus est sed quia non iustos fruit modo infra eo Pnity explicando. Stium et pcipi. Est. Tid infra eiusdig explicabit in modo.

Probari 3tio et ad pcipiq fit merito in script. Pnity et filii, cuibus Deiformium fidei dotis Spiritus vt cognitus est.

Principium 3m. Justi ac recta et bona merito nihil aliud est nisi ea recte in actu suo statutum effectu et dispositum in ordine ad mores et actiones seu opera diuenienter in eis ordine exercendas in quo aliqs iustus dr. si in ordine naturali ad naturales si in supernaturali ad supernaturales. vta docet Arist. 5 Ethic. c. 12 iustitia magt et bonum ois virtus laudabilis q virtutis ad opera et actiones et deliberat. nihil. ea nihil ido nemq ad aliquem vocamus aliquem q affectq ad aliqua qualitate et ad bonum aliqd ita diuinq referat sapienq attribuit, ad hic modum laudabile de homine tamen iustitia, eaq a felicitate distinguit q potiq e mercedis qm laudabilis. ibidem l. 5 c. 1 dicit ea autem alium sensu iustitia ea habitus qua agit iusti sunt ad res iustas agendas et quae iuste agunt vel volunt iusta agere a. Habitus nihil aliud ea nisi fons seu principium effectuum actuum iustorum.

Principium 4dum sexta ea sint. Justi et recta ac bona perfecte et completo in aliquo genere esse qui in eodem genere sit perfecte et completo in actu suo constituto ad operandum diuenienter exercendat speciem iustitiae ac rectum et bonum in ordine supernaturali seu idem et consequenter adoptiui Dei filium complete perfecti nihil aliud esse nisi illum ea in actu suo plene et perfecte constitutum ad mores et actiones in ordine supernaturali diuenienter ac filiales. Ex hoc vero principio Probat Suar. cu aliis sent. l. 7 de gratia. Habitus dari in iustis iustitiam Dei q dit Physica fra seu qualitates inhaerentes sicq in nobis principia viuendi supernaturali et digne Deo seu exercendi opera ordine supernaturali diuenienter, quia sit mere relatio seu non nisi in ordine supernaturali non constituere sicut de quo satis in mea de Gratia.

Principium 2dum Non ea solum habitualem gratiam nisi et q dei Spiritus infusio supernaturalis in actu in non constituit ordine effectus, et disposito, ad actiones supernaturales exercendas. nisi enim e Ea potentia qualitate gratiae et habitus infusio dabitur alia tum et potest ipsig efficit vberiq actuali auxilio efficacis diuinis ad opera supernaturalia ita ratione et nisi illegitimis nisi in interiorib, sicut et naturalis actionis et dei concurrit. in 1. 2d et explic. in trac. de gratia cap. 2. Unde etsi et gratia habitualis sit alia quantum q illa gratia operari cum caeteris habitibus discant et alii infusi habitus operantur cu aia et potentia ipsig in ma opera sunt actuali auxilio Diuino ita et per dicta auxilium concurrat Deus per modum causae principalis non operans et in gne causae sunt (sicut ing-concurrit cu sicto habente lumen beatificum ad visionem) sed in gne causae ratio vnde manifeste sequitur non q aliam et potentiae eig et q qualitates gratiae et habitus infusae ad constitui principia in actu suo plenum et perfecti ordine ad operandum supernaturalem.

Principium 4tum Soli ad scripta Trinitati e caeli q sit principium supernaturalis aliae rae et potentiae eig et completiuum gratiae et habitus infusorum in Sac quod neq ipso aliae et potentiae neq qui et habitus infusi ea efficaciter excitent iuuent sed vnificet in operatio vitae spiritus, sed sicq Deus nostrum Sic offa fit operatio attribui per Appropriationem ab Pri id Filio in Spiritu Sancto. Imm potest ga opera Trinitatis ad extra sit caeca ordo sit personis 2dm ga dat angelis efficaciam sit dicunt potestatem quaerendi et principium suae suae operandi operatio quaerit Pri ei q appropriatam tribuitur attributa oportet quae sensu dicit filio de auxilio efficaci neque fit veniri ad eq nisi Pri nq tangerit ei. Quaterq in eam auxilia sit speciali illuminatio intellectus et dati p mentis nostri attribuitur filio et vt Sapientia increata et vt non intelligi: quae sensu ipse de se Joan. 15 sine me nihil potestis facere et Matth. sicut Deus pater qui nouit nisi Filius et cui voluerit filius revelare. Deinquaterq licet auxilia sunt efficaciter et sit inspirationes seu rationes voluntatis et proficiuntur eo dei bonitate q e quasi non se nil extra causandi ordo bona non sapienti specialiter appropriantur Spiritui sancto, est eam ipse specialiter in creata potentia subsistens q est quasi vis et volens et operantis ad voluntem eam posta operantium impetuosa specie et ab ea energia et efficacia tanquam quae sensu Apostolus nemo magt fit dicere Dnm Jesum nisi in Spiritu sancto 1 Cor. 12. Imo et sit auxilia dicit illuminationes intellectus appropriatam alis rempi Spiritui sancto, prout sit practice et in mente ad voluntatem flectitur et ad vitam spiritualem meritis et vitiles Joan. 14 Filius ipse de Spiritu sancto ille magt vos docebit omia et suggerit vobis non q aliq dicere vobis. et id docebit vos

vos ova renovatos. Unde et Spū scū hoc titulo illuminationis praedicat vocatur Spū veritatis, sapientiae, intelligēntiae vt infra ordine. Ad q̄ respiciens Apostolus. Sicut ergo ad illa ep. Ci. 32 spū omnis eius ornatus eius. Hinc contra Arrian. verum fundat. Propterea inquit Spū è omnis ipsi. quia is est q̄ dicit. Ita S. Th. et alii oēs cui Augustinus sentent. 1. dis. 14 tex. id ergo.

Principium istum. Per hoc q̄ Spū scū et omnis totus scūm Trin. titulo et specialis appropriatione competit ei principium effectivum q̄ supra dictae auxilia non in vita spiritali tanquam intrinsece completivum: competit illi potestas hō ita q̄ appropriatione modo attributi effectus q̄ est bonitas, sed per proprietatem personalem ipsi principium non completivum alias iam et quasi modo naturae intrinseco modo. Ratio. Ex Spū scū vt oēs Theologi docent procedit personaliter vt principium substantiale donum est donum ab aeterno in actu suo et in justificatione fit donum ita in actu ad nihil vt oēs docent. Ergo per hanc rationem formalem moralem doni in actu ad quod non principium solum extrinsece completivum et quasi effectivum elevantis et indulit rationem principii, sed moralem quasi intrinsece completivum, et nihil illam indigentiam se nominatae in ordine principio ordinem replentis, quatenus reddit ita vt nos et nobis datur ac donatur non tantum. Ante ea tamen vt ita transiit sit omnis vt dicit ep. S. Th.. Cons. prob. Nil ep unus pte dū nobis datur et donatur ipse sit quem secū modem principii in ordine ad operandum supernaturalem non completivis et vere operativum non ex nobis donatum, tanquam donum mortuum et otiosum sed vt vivi dū et operativum: ep alterum in parte praeut. indulit rationem doni debet alio modo non complere et aliud offm induere formale et propriissime considerans eiusmodi doni nobis actu in sua subsistentia simul concepit genus formale habitualem doni. Quia ergo gratia hoc è offm nondum soli modi doni actualis iam a nobis possessi considerans. certe in è offm cum ipsa non mere extrinsece tam moralem quam physicam completionis, dat hoc Spū scū id operit et titulo antiquitatis et titulo appropriationis, q̄ utrique ep modum doni est. non è et offm cum effectivum non formale intrinsece. Physica et moralis completionis quae quasi complet non sua modo quatenus quae et substantiam ipsa sonum qa hoc offm implicat in Spū scto et donatus est a nobis in ordine triantis. Secus ergo q̄ id offm sit non principium operativum iam non in nobis ius et intrinsece moralem completionis v. vi donandi, quae nobis Spū scū cum sua subsistentia et mentionatae ac energia infuditur; atq ideo secus Spū scū ex in nobis moralem quasi quand nam et formam operationis ac principium moralem modo non intrinsecum, qua ipso et q̄ modum principii donandi infinitatem modo completive elevamus et elevamur ad opus et fini non supernaturali ordinamur et vitam aeternam meritorie operamur, ita vt non q̄ modum principii in actu mo iam ad plenc perfecte constituat. Modum sit ergo ipsa ep Bridg confirmatio.

Nunc totum sic discurs. Illustrator et Confirmator sum. Cogita q̄ possibile vel impossibile. dari formam gratiae habitualis q̄ sit in nobis modo adequatum et plenum principium operativum non actionum supernaturalium sed et illuminationum et motionum q̄ in nobis de facto regnantes sine dubio tollit spū totalem sumpta est propriae cum fralis completa et fratres non constituens iustos. nō q̄ id a dator in nobis defectus tam adequata gratia spū sed inadequata vel ordinis in principio. et Spū scū sit specialissimum principium ipsius supplentium ea pte qua ipsa deficit, et in eo in quo non non est ab intrinseco ipsa elevans et confortans completive, et operatur cum ea Spū sū in justificatione fiat nō summo modo intrinsece totalis vel ita dicta et nostrae totalis modo: sequitur cum ee moralis et aequalenter moralem quasi formam et principium operativum completivum seu quasi naturam, nō quatenus nam dicat non esse, sed quatenus dicit principium vel quasi principium motus vitalis in eo in quo est. primum ingam q̄a auxilia Spū scū seu illuminationes et inspirationes virtutes, sunt non tantum concomitantes sed et antecedentes et ep citantes totum hoc principium creatum quod ostat ep anima una et potentiis eius et ep gratia et habitibus infusis. Spū scū modo moralis intrinsecitatis modo. Nam donum (et S. Th. 1. p. q. 38 agens de dono Spū scū ep ordo q. Rep. c. q. definit) è datus irredibilis id est ut ob eiusmodi est datus irredibile id è liberale datum ep amor et benevolentia sine ullo solutio aut redditionis et toli modo ut non deceat illud datum vocari ad dantem. proinde per nullam aliam actionem moralem v. gr. gratiae, laudis mutuatis et per diversam res celes geddi ira et odio non auxiliter et modo intrinseca et ut nos pinnas in nobis moveat et velinghit pers nos quia per donatum qa q̄ illa sit irredibilis. unde res quidem mutuatis, certe reddi potest iuste aut pretio repetis, nō sed res donata. Spū scū ergo ad suam ut ita dicam virtutis et moralis intrinsecitatis ac immanentiae modo è in nobis. Ita donum modo divino petat ab ep affectu indulentiae semper aeternae et bonum vitae illi an iustis et realiter et ille in eo gra in quo is eo indiget, et ibidem Observat S. Th. Qua data cruciter vt sudo modem ep arbitrat in domatario qui accepit in donante, et ipse tamen ab aliam equi aut gladium non donat vt ovium, sed vt vitae ex modo quo fuit vitae donanti. Ita ergo ad nostrum intentum q̄ Spū scū seu bonitas ipsa divina vitalis aliquet Deus ad intra Rete operatur ipsam amicitiam charitatis et iustitiae et bonitas moralis, qa si spū scū est amor illi substantialis quo Dr Filius et Filius pater et Uterq ipsum scū. et qui scū vitae vitae inmed erat. Ad extra vero aliquet Deus operatur modem principii energici et operativi in vitis virtutum promovendi ad vitam divinam et actiones supernaturales: regta q̄ idem amor increatus substantialis dū nobis donatur, donatus vt operatur et modem ejusdem perfectae amicitiae et iustitiae tanquam principium operandi intrinseci moralis ad immanens, et inde ac vivificatio

sed credendo supponit. Unde Thomas l. de ep. c. 24. Spir. sctus dicit eo dono vitae
et donis potest et sane omni id eorum ad Trinit. pertinent ut nimirum in qua terminatur divinae
bonitatis caritas ad intra, ab ea incipiat caritas ad extra, et unus Deus ab creatura nobis ly.
sic ea quasi plenis et completis thesauris quos reddidit ac ostendit divinitas ad creaturam, nil prorsus
vobis deest, et nil eorum dat nisi ratione principii alteri id et ritorio completi et circulari supernaturaliter.
alteri principio physico id est Christi Deb. spectata annectendo id donis seu principium donorum
completum, et nisi et gratia. et rabe principio ille in Sor nos 2 Pet. 1 Ego vobis dicet Spir. nos per
hanc donorum effici divinae naturae consortes, non potest consilio applicari omnipotentia nostra cumulum in vicem
accipiatur illa plena. Illegi et potissima nos principia donavit ut per hoc efficiamini divinae naturae consortes
certe cum nos ipsos premisisse nos donatorum intelligit dona et plura et talia quae nat in suo ordine mysta
donum porro Spir. sicut est modus in ordine increato, qa nihil est nisi ratio nisi ratio in rebus increatis, quamvis
Spir. sitis ut specialissimum et quasi nos entitate sed proprietate et offe donum modum in eadem natura increa
ets. in ordine vero creato donum magnum est sola gra Sanctificatis: nec ea otium hoc donum nos adaequate
sed sed et integrum plene constituat in vacuo principii generalis ordo perfecti. nunc illa principia
per Sctm efficiamini, sunt ipsa Bellorm. et alii constituatur fratrum vel quasi fratres. Quidam
intelligit Apostolus non ratione fratre completione et integre efficiatur et quae ipsa nominari in ordine supernatu
redditu plene amicos Dei et cum eo dignos conversari, et ante aut in Angelis posset et vellet pacem
perfectam in ordine naturali conditionis ad Petro, et qa Sctm potest eo effecta nisi modo ogadi et conver.
sandi Petri est eigt quasi speciei dignitio et elevatio aug. est Angelica, idem Angelis et
impossibile sup. subsistentia intellectualem donaret Petro non gaudium sed ea ara et potentia
ipsis et modus ea vita splendis defectu intellectualis humanae donaret ad divinam aug intellec
tus, et aug amoris intuitioni correntis et amicitia ac conversari Angelica convenienter sine
dubio illa subsistentia Angeli est in sua natura intrinseca per modum naturae splendis in Petro
totam rapta amicitia, modo si in Petro doceat eligua quoniam modus qa Physica ab ipso An
gelo producta fecit ami ac vinculi mutuae illig subsistentia Angelica alii ad infirmitatem aci
nendam aeli donatus: ita et dicit gra perfectam amicitiam Dei cognitio per susceptionem Spir.
sed tamen principii et quasi vita nova intrinseca immanentis et elevatio non est sicut
de amicitia et cognitione digna.

Confirmatio ex eo Sempt. 2 Cor. 12 et ad Gal. 5. et alibi sed dicunt
Spiritu vivere, spirit Dei agi ambulare, spes duci ad Philip. 3. Spir. servire Deo

Rom. 8 spiritu facta carnis mortificare. et 12 ad Rom. Ps. 50 Spiritu
principali confirmari. Qui Cais Dei et ipsos passim testantur intelligi Spir. Sctm. plura
alia ut loca vel dicunt Spir. Dei aliqd agere, in ordine abstractis: porro Seliger lib. de
ordo linguae Lat. alii principes Grammatici a primi primant aut eam ~~inter~~ effectiva
optimisecu sed instrumentum aut eam effectionem, sed intrinseco et principalem intelligi in
ordine abstractive, qa illa agi aut agere dicimur. Sed nefas e dicere nos aut Dei spiritu S.
agere tanqm eam extrinseca rationali. qa intelligen e dicere illa agere et nos vivere ambulare et
eam quasi intrinseca nostra.

Christ. 8tus ep Trid. S. 6. c. 16 Ubi describit in quo adequate fratres consistat
contra iustis in ordine supernatu et quo ei operetur operationes vitae aeternae et dignae mentionis. "Sic ea
nigh. Christ Jesus tanqm caput in membra et tanqm vitis in palmites in quos iustificatos virtutem
virtutem influat, qa virtus bona ea opera semper antecedit comitatur et subsequitur" ecce explicat qualis
auxilii actualis gratia praeveniente, comitantem subsequentem" et sine qua nulla pacto Deo grata et me
ritoria esse possent" ecce exprime docet vita et operationes nostras ni ee solite completa dignae mentionis in
ter aeternae sunt Virtute et spiritu auxilium actualium et Praeveniendi principio, qa virtus seu
principium non e qualitas gra, sed virtus quidem moralis et principium mentionis extrinsecum
quatenus sunt merita Christi, virtus vero effectiva quatenus est ipse Spir. Sctus forma una virtus
in ipsa iustificatione donum, et ab ipso Christo in nos mentione emanantem per modum cui Virtutis ut
virtus Domini ego paralyticum allevabo, et cum Luc. 2 vocatur Virtus altissimi ita Virtus Christi
1 Cor. 5. item Luc. 4 et 24 et alibi virtus ego alto quae erat praesens ad Dei sanandum] nulla
Jesus iustificatio aptius decesse credendum est quamvis plenis illis qa quidem si in Dei ad facta di
vinis legi pro huiusmodi statu satisfecisse et vitam aeternam non est qa si in in gra decesserint
consequentem vere pervenisse arbitrantur. cui Dei inimicus sit dicat, si qs habent ego aqua (Joh. 4)
quam ego dabo ei non sitiet in aeternum sed fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam.
Occurrebat ibi istam virtutem fontem salientem in vitam aeternam ad qualitatem gra: sed
mirentur. Tum quia gra habitualis non est principium elicitivum illius qa sit quemadmodum ut ad vectitur, nisi
et habitus infusi sed Dei ad Dei se nolo nostrae in Dei iusta qa in quibus principium in aliquo operantis
illo modo, sine quibus aequalis actualis generalis intelligenda est qa virtus illa et bonus qa sit solum
in nobis in vitam aeternam ipse Spir. sctus. Tum qa qui Christ. ipsa loquitur de eadem aqua eiusdem
si qs sitit veniat ad me et bibat si Flumina de ventre eius fluent aqua viva. nubilis in habitis
Hac c. dicit de Spir. quem accipiunt omnes credentes in eum. Tum qa post illa verba sterni Christ.

dicit Samaritanam sive Spu sancto, n. esse gaudeni dignum gite eternum
aut identis q. negatis sed omnes eos qui non adoratores adorabit patre in spu et veritate
et ne q. putaret eu log de deipso loqs creata statim nullus Spus est Deus et eos q. adorant
eu in spiritu et veritate oportet adorare. Log de Spu sancto no gdcq sed aps mte
doni et ut est Dirty Eon id est per Qd mente nos donata nam insa Dirty a dono:
ritana sermonis incepit eo illis verbis si scires donu Dei et scires quidnam tibi do
tibem tu forsitan petisses et ego et dedisset tibi aqua vitam. Unde et Christus qo
hoc loco monstrat ipso sellai Pnu excepto Spm sancto posuisse et proprium esse divini et
sape cu Qd dicit fet in eis fons aquae salientis, et flumina de ventre eius fluent in
tellgit spu s. fon no ita ut exterior sed effectum unum sed ut interiores eius et quasi per
modu nos mente intrinsece. Ego sic hoc tabelur, nos n. esse fitu sapiens intos id est
principio vi ecu sed ad ipsa vite spiritis ad adigne meredam vitam eternam sine
intima presentia spis sancti nisi ad credendi auxilio actualia donis. Atq adeo quidlibet
Dicen Simplicium docet esse
lib. 1 de mirus gentium cap. 12 q. respnt Leling dicit Deus opera sicut mentioni adigne vite eternae non ta a gra habitual
ad initium a cap. 18. ante
primum
sed et ad inhabitare Spu sancto q. ostendi infing in fine optimatis spu sancti qui in omnibus fimum
eorum autem. Deus. Et omitam q. ipse quoq Spus sancto sit fons spegelis nos donati et vitis
ad essenciam et augen ipsam gram habitualem et alia dona creata et hoc est q. S. Paulus tanq
reperit iustitia a Deo in Christo nos, spu domini stabit pu. et pessimo q. nos gemitibus inc
humanibus, id e, q. ipsa fiat in nobis fons salientis seu principium de intrinseco nos quatenus
ad actu filiales p. modu principii nos donati et sic dicit nos modo intrinseco, sicut
est in iustificatione fiat in nobis, q. ante omnem iustificationem extra nos fuit fons auxilio, et hoc est
quod supra sp. dixit citatis post capitis 2. aliter non invenit a Spu in habitare q. dum habitat
ab a his inhabitare. Confirmatur ipsis et Cap. eo Christo speciale q. Spus S.
sub rade doni indutus omni quasi Pnis seu nos, et principii occulti quasi ab intrinseco nos ad que
modu supernatis celestis, non in priuis libris hoc eo p. esse de Spu s. aut in Epistola ad Philipp
nat. dicent illu in nos obtinere nisi fide. Ipse illu in nos per modu arris, habitu virtutis in
cenis, apostolatis, prudentiae, vitae, animae esse id quo agimur, Pn et filio effective ut quam
nos signacula Sanctitatis. Inprimis S. Basilius lib. de Spu sancto. cap. 26
int. eqpedes solerte ac quantum. Th. attribuatur sapig Spiri sancto in scriptura ei dicitur non
posse dicere Jesus nisi in Spu sancto. 1 Cor. 12. Oportet nos odorare in Spu Christi q. instituti
nos in Spu sancto 1 Cor. 6. id est. Virtus eadem fide qua nos sumus et, et posita in eo q. eius aequalis est

et Sanctus in eo q. sanctificatus est: itaq. inquantu Spus sancto persona nostra adoratur
ipsorum consummatione fide ordinem obtinet q. eam nos angelis sanctificavit sed Spus Dei fonor
et filio Dei natus et Spus magnum filii Dei factus est, ex spiritualis appellatur. infra Non
potest quidem in artifice e a. non operantur, aute vero hic a. sunt ipsum operantur, sic et Spus sanctus
quidem adhaerent dignis, operatur a. uno exhibitem ac nutrem." Et aut indicaret Spu sancto
in nobis in hac vita per modu fide amplitudinis subdit infra "gratia in corporibus est sanitas aut
solitudo aut ordo affectionis facili mobilis: sic et in aia est ope Spis, his q. per mentis inostem
facile equitiuat domum q. excepti." infra subtiliter disputat, quod Spus sancto magis proprie dicatur nos
Graec. idem q. per pum facilitate ornatur, pn vero et filio substantia esse q. gratuita ad sed na
gis diuinitatem firme et aeterna gratuita vero in adductione deficiebat, opaq. e Spu a sub.
S. vero Cyrillus cum lib. 11 in Joan. c. 1 ad fine de Spu sancto dixisset nos e participe
aut habitudine nec et alia a substantia Dei sed quemadmodum flores odor substantia cui rosam offerat
offert ita de Deo et Spu sancto intelligere sublimiq. et non oculis aspicere. Idem cap. 2
post medium subdit. Est Spus sancti quasi odor substantia Dei viventis atq. actiq. a Deo ad crea
turas qui Dei et transportamus ac gratiarum cui immittens. nam si aromata odor omnia virtutem
cor vestibus relinqit, quod Spus sancto spiritus divinus nobis non efficiet et lib. 13 eiusdem c. 3. in med.
Spus sancti vocat quasi quanti formam et qualitatem. Ipsa substantia mgt filii Spus sancto est et quasi
Dei ipsig Qualitas eo ipso est et lib. 14 in fine cap. 3mi Qualitas quidem virtus et virtuosa et ot
ra dicam qualitas Deitatis filii Spus sancti est. Dividing vero in Cyrill. de Spu sancto lib
ne a S. Hieron. verso. et apud S. Aug. et alios Patres Ludovicus lib. 3. eqpedes illud ad Ephes.
Signati estis Spu sancto dicit illum in nobis esse, non in per modu signaculi mentis extrinseci et ipsa:
tis seu impressionis sed et per modu nos modo intrinsece signati et impressi, imo p. modum
habitus scientiae vel virtutis et principii operationis quasi impressionis si mgt sancti signantur
Spu sancto fidem et spem eig assumentes, eo dic est spu sancto q. sanctificantur et non habent habitus
cum signaculo eig impressionis: nam eos disciplina et virtutes aspectus signaculi et signum in mu sanc
reique eig sanctitatis impressionis et et 3 ri q. Spus sancto gratiae effatus per donum eig fit spi:
ritualis pacis et sanctitatis. S. Damascenus eqpedes cur Qd dixerit Spus sancto quemadmodum
et ego ego et non obedient et qui non, prim mgt et sequu opam dicit qa Spus sancto dom
est non virtus sua quae et Pn et filio operatur et nos conformamur. S. Marcus senior
Tim. 2 Biblioth. Prudentia Dei Patris celestis bonitatis fidelibus suis impedere et
aid opus divinae dex fomentis. infra impossibile e alios fomentis coelesti q. e Virtus divini
Spus aiam cuiqui bonitate Dei et ad vitam pervenire sicuti nec quis Patre coluerit porte nat

sed tui autem nisi femineae negabit q. è gen. subtrahisses. Sol autem et fomentum
naturae Divina s. spu intelligor ipse nisi stat divinitatis sedem ac boni fomentum spu
coelestis permisit fieri et minimum in mundo sua humilitate ne dignet aliis gratiam spu
tarum materiae nec egnet gravitatem feminae vanitatis ac negotiam S. Greg. in
Ge. 2 ad Ven. parvo post prin. Porro unde genitalis ancillae in puri pectoris desuper
se lumen intrulit porta cellae ipsa haurto in navi me sua negotiantes zela reparavit pro
ting cohibere se divina facultate dari q. prig difficile videbatur Dei posse q. impossibile
videbatur Dei esse cepisse q. in spu sancto aderat. Chrs Mocenig vbi. Hom. 80 sicut
corpus alterum aliae mortuum est si habere facultate aliqua agendi sic aliae nihil sine alia coelestis
alterum spu Divino mortua est nec fit agere quam bonum q. pertinet ad Dei citra spu
instra Veluti moneta aurea nisi insculpta haberet imagine a cognoscitur sin varietatem
nec credetur in thesauro praeter ea sua q. to solunt in imagine ipsa coelestis in lumine
amoris Cum in se impulsatio n. d. ibanea thesauris supponit illud en e regnum Dei intra vos
aliis nempe spu creati hominis. Ecce divinum ipsa pti dicit ob principium dignitatis
quod nomen ad vitam aeternam. vter S. Basilius hom. de Spu S. in medio
spu sancti in hominis corpus ingressus dat vitam dat sanctificationem cogitur tacere illud vero x petrus
mutu a spu sancto Dominum dicit sed sicut, sic a. Zo voluit spu inhabitat disputem propheta spu
Angeli Dei ad omnia fuerit terra ac cinis, manifestior autem ac evidentior redditur spu
potia ac vinea q. sit ut cognoscamus quod dominus et ducit sua ipsa mutua fide illuminante intelle
cualis practica) sicut mulier ad eam multitudini coelestium virtutum et multitudini in stor
seipsum dicit. Et alibi applicans illud Apti habeamus ambo (id. gentiles et Hebraei)
accessum in uno vita, docet autem habere dignitatem deinde vicinum et appari ab in varietate
spu unde mgt, sectae nos eos esse hospites et advenae sed cives et domestici Dei. Idem in Annuar
Cyrillus lib. 7 de Trin. Spu sancto mgt Dei ordinis et efficaciae in illot in nos benig
Dionysius lib. de Dei. nom. c. 9 allegans Moysi Deum Exod. 3. Dixisti tecum dubitabo
cur deus ipsum indu vitae auctor, unum vita dicunt non significatio dicitur. et infra dicit Dei
enim et vita fieri q. divinitatis longidem: sic quoteus nos dicit sub nomine domini. Hieronymus
supra et infra Hoc divinitatem nos donatus dicit ob nung spu sancti

Principium 6tum Spu sancto aeternum ipsum ob omnem unum absolutus
quod sit principium determinatum illig operis cuig è spu in mundo efficiendi. et sic absolute

dici spu sancto quod sit omnicolae determinatum principium operandi condigne et divine
ter modo creandi illig operis cuig è spu sed contenti in tale spu qui nati dei. Ha ratio est
principium motus eig mgus q. mus et q. se et q. sita accidens. Et quam ob omnem determinatum operandi
radicali, et applicari ad omnem determinatum cuiusq. patet in ipsa gra habitual q. n. tm è in ado quasi
nata in ordine signali seu principium determinatum radicale operandi sed et è spu seu principium
determinatum in eod ordine eendi.

Principium 7m Consequenter spu sancto aide nunc et gra habitual superadditus ad
m est quasi nata et quasi principium non merito coniunctum ad signandum operandum sed et quasi
omnium in eendo et quasi fons nostri motus intrinsecus omnis et completis. Sicut enim rex moralitas
y inprocisum corona et diplomata aulicis q. domus turgis in eo publicos et moralis completur. Et sed
dicta ab intrinseco cui eo n. occurrunt qui actiones politicae et morales neq. ad hoc donetur
neq. his rego aut aulicis ad potum completa intrinseca eg. eant: multo magis dicit spu sancto q. ita
dinos officia fideiones et motus et Cyrillus lib. 7 de Trinit. complegit est nos omnes et
completur in eo supernali mundo. imo sicuti divinitas Jesu è in patris Ut in gra Physica omo
nata: simili eig humanitatis utpote illi unionis Physica ac moralis virtutum o Physicae illig
subsistit defectu explens, ita quadoteny alia gra et in patris in interiori modo dumtaxat spu sancti
in gra mortali est vera ajo nisi ornamentum utpote illi per justitiae gra tegen p. mis
ce moralis distincta et Physicae regnatem posse eig defectu burplent Ita Alb. in n. 3
Italii Nicetii citata a S. Ab. in opusc. sora errors Graecorum cap. 22 comparat filiaeda mea
adoptivam cum filiaeo Ut naturali. Inter mgt, in Christo unitae non non Deifici et ipse in eo regnat
ita et nos in nos mortali spiritu sancto vivamus et regnemus. similiter Vera infra Ecclesia Christi
ua nunc nos in spu divino n. tm vivere sed et spe ut en docet Tertull. l. de resurr. carnis paulo
ante finem,

Confirm Ubi comparat filiationis nostri ad filiaeo Ut spu Eo Christ
in qua Ut statuitur sed non in substantia et filiaeis n. tm efficiuntur nomine sed mortalis sed et
egitions, sic Paulus vocat nos in substantia debere fieri conformes imagini filii Dei tanquam mortalis
et consubstantialis filii Divini, et eodem modo nos filios adoptivos q. spu sancto ut clare habetur
2 Cor. 3. ad Ephes. 4. Rom. 8. Jom sub typici nuncio filiaeo Ut in mag. Hyperbolice
illi collata in scripturis applicatur sicut sub nomine scripturae. 10 Joan. Qualis aequalitas q. et
Deu dixisset quia mgt Dei scripsimus et misit in mundum vos dicitis qa blasphemas in dicis
Filig Dei sum. Similia a. modo dicitur scripsisse donasse spu sancto s. Paulo. q. Vocavit nos Deus
in scripsiaeum et q. sit spemit non bona spemit sed Deum q. dedit spu sanctum in nobis
et 2 Abes. 2. ac. 1 Ped. 1. Biamus eligi in scripsiaeum spus. q. bona spu incipit de nobis

Spus sct. Zyelius [illegible] de Spu sco. Creare inqt dulobis bone subitam,
justificatis accipiunt, infra ille Spus sctus capabilis e n[on] capax. et qa supra dixit eu e
plenitudinem eius donum et esse in nobis per modu fons capabilis in suo. subdit infra in
Spus sctus dogma qd totam divinitatem Dre inqt et Filio bonitis [illegible] qd [illegible].
creatura in sobente et non habita (intellige spectata [illegible] donove divina) infra. si enim
sctus fuit creatus, cui ad Pre [illegible] et Filio, idem exprimit Aug. tom. 3 lib. de Spu et
ani cap. 6 Ubi dicit adeo eo capaces Dei veri eo capabilem, qa natus ex munere Spiri
pa non prodendo videri nos proprior ea Spu sctus [illegible] Prus et Filii munus. Chrbra:
tione ictionis. vide hunc q Ad explicat de sua filiatione illud Ps. 61. Spus dni super me eo
quod unxit me, Ibi nos mei signatis Jam. 6. Hic Pr signavit Ds. explicat Dres
in Cg Durante ac [illegible] ordignati hypostatice plenitudo [illegible] Subillam grey
ordinis explicari iustificari nos p deitatem divinitatis Spus sci. vel Apts exprimit nos
Deus et signavit nos et dedit pignus Spus in cordibus nris et alibi signati estis Spu
promissionis sco q e pignus hereditatis. sicuti qd iustifico filii et ipsa filiatio consistit
in ea signatione eius quod redditur similis Pri et sit imago ac figura substae illius p communicationem
eius divinitatis ita iustifica et filiatio adoptiva nra consistit in signatione quadam Spus q in iusti-
ficatione mentibus nris communicatur et quasi imprimitur quo fit ut fiamus consortes imaginis filii eius, ideoq
sctus ita explicant Dres. S. Ath. in Epist. ad Serap. q incipit Literae. ubi disputans contra
Haeret. asserentes Spus sctum esse gram seu donum aliquod supernaturale creatum per modum sigilli
et unguenti quo accidentaliter sigillemur et ungamur. Unguentum inqt saltem unctionis habet
que q uncti fuerint, dicant. Dei boni odor sumus; sigilli vero formam Xi sigillatio habet eius
participes efficiuntur q signantur sctum eam spem fluiti nei quos iterum partur donec
fretur in nobis Dei ita consignati mentis consortes efficiuntur divinae natae ut Petrus dixit
atq ita ois creatura participes fit Verbi in Spu et per Spum non si Spus creatura esset
O non efficeretur q eius consortes Dei in nobis sed creaturae coniungeremur alieniq a Divina
natura [illegible] ut nequid eius [illegible] facti. Unguentum ergo quo imbuti sumus et sigillum
quo signati sumus non est nae creatae sed filii. Id enim Joan. docuit. in hoc cognoscimus qa in
Deo manemus, quoniam de Spu sco dedit nobis. / S. a. ex sententia Spus q nobis est effici
nur consortes divinae naturae insaniunt profecto q hoc dicant fieri per Spum creatum et non
per Spum Dei [illegible] adeo in [illegible] esse et in vigorem est deificatur. id quod

alterius prolixe probat et repetit in altera Epist. ad eund. q incipit Admirabar.
S. D. Cyrillus impugnans eosd Haer. lib. de Trin. potissimum contra eos q dicebant Spui esse ens
donum creatum spirituale seu sctificatiuum. Scti inqt n alia nde participes Dei opulente accipiunt, quod
Spum sctum assequuntur Divinae eos nati sociq efficiunt Sctae scripturae. Verum creatus! vel cum Deitatis veri:
utpote ani sortieres qui et vocati dii. infra explicans. qd Deus inspiravit Hom sctum Adam
in instanti productionis eius et iustificando si inqt a substa Spus gra eius esse separata [illegible],
dixit Moyses quod adducas aiati inspiravit gram. infra Dii vocati sumus et sumus. quomodo autem,
intempeste adversarii. quod sumus participes gratiae nude et subsista carentis! sed non sic Sct. abrit.
Ipsa em sumus et subsistentis, vocatis qq Deo Dei. utpote Divinae et ineffabilis natae cui illo
copula participes facti. Ecce clare dicit nos Deos fieri et regenerari seu sctificari non p gram
nudam et subsistam carentem, id est accidentalem sed et et p subsistentem illam substantiam et qd
fratr et qq. Sic nos esse Deos et Dei filios et in ordine divinae sortis. Idem lib. 1 in Joan.
c. 14 Divinae participatione naturae n solum qa gram ad supernalem gloriam evolans veni et qa Deum in habi-
tante possidemus. Et lib. 7 de Trin. expl. illud. 1 Joan. 4. in Deo manemus et ipse in
nobis quia de Spu suo dedit nobis. si Spus inqt non haberemus p quos in filios Dei adoptaremur nullo
modo essemus filii Dei. et lib. 12 Thes. c. 1 Cum dicitur docuisset nos filios Dei adoptivos et Deos
fieri per donum et receptionem Spus consubstialis Pri et Filio: tandem explicans illa verba sicut
induimus imaginem terrestris induamus imaginem caelestis. Terrenum inqt appellat Adamum cuius
imagine induimur in similitudine generationis, caelestem autem Xum cuius imaginem hic e Divinitate Spus
in receptione ad ipsum Verbi Dei conformamur in aeterno vitam renovati. quod igitur Spus sctus
cum sit incommutabilis imago Filii inter creaturas [illegible] et infra plures docet non posse nos
fieri perfecte ad similitudinem Dei nisi receptione Spus sci. quem fuisse probat ex imagine Pris et Filii
nobis additam. Et lib. 13 de Trin. docet q si aliquis solo creato dono informaremur
consignati essemus ad Dei non veri, sed specie creaturae nos ornasset. et infra addit. Nos Spu sco
reformati ut fulgeremus in fronte solis et veri Dei. Consonat Cyrillo et Athanas. Basilius
lib. 5 c. Eunom. tit. 6. Dei inqt e imago invisibilis Dei imago vero filii Spus quos q participat filio
consortes sunt. Chrysost. in Com. ad Rom. apud S. Th. opusc. contr. err. Graec. in
cap. 32. S. 8. inquit, Ille character et sigillum Xi q non fit sigillum et characterem Dei ide Spus Dei
sit non e eius. Idem plurimi dicunt Didimus lib. 2 de Sp. sco Damasc l. 1 fid. c. 18
in medio. Anastas. Synaita. tom. 1 Biblioth. prim. c. 1 de rect. dogmat. ab fine. D. D.
Dyonisius lib. de divin. nom. c. 11 ait totam hanc arpro dictam doctrinam traditam fuisse
Sab. Aptis. aiunt inqt praeceptores nri sanitatem ipsam et divinitatem munus a Deo perfectam
quod homines Deos efficiat et pulchritudinem ipsam totamq pulchritudinem et q deificam

524
INSTITUTE FOR RESEARCH
OF [illegible]

accumulatur et in Spirit. 2 ad Corin. Ununitatem inqt et bonitatem spiritus
rem ipsam manens q omn bnis efficit qui bi et boni efficimur. Ecce in bonitate Divina
supra dicat Spi sctu c. 6 ad Ro. num. et omn. cum efficientis et quasi fontalis
invenitur. Ergo hic totus Principio

Infero 2

quod sicut Ds filiatis et assimilat Dni ac schificat substantiales, et Physica in eis
suscipit q nobis eig sunamus Physice nitur et conficitur bonitas q e magis Species, et pul
chitudo nobis prius vita no modo filias nos adoptiva et assimilat ipsi Da et filio
Dei substali et ipsi Dni in eis est existit q nobis mos donatis unitur p gratiam sa
lutiale et beatitudo conficitur Spi sctu q e vinculum Filii pis et Pris. 2do

Et Spi sctu, sit qd Deus no nostris et in nobis donis intra omnem appetitum omnem
pulchrior, redens et sanctificans. Ratio Da ei qui est id ipsum Pris in nobis quasi
fore etiam et gaudii a nobis unis et spiritualis. dir en signorum fra viros facies ai
gillum, character, pulchitudo divina, fra in qua fulgeamus, et nos nos fraternitate uni et unum
ipsum pris conficitur: Sic a. pis solent ofn quasi fore in ista nobis donis et gaudii a nobis
spiritualis. Denig ego nos efficio mutis ad pulchr civil. nit instituitur

In illis dni susceptione dicit fratis completiri perfecta in schifica sanctificari et filias adoptiva
divina q nos in schifica datur et nostra conjungitur et quasi fra in divina eandi ordine nos creat
et cpliis et quasi nova in ata. Imo nos in nobis operandi supnatu plena constituit tam quod
ad ea qm quasi dignitatem operandi sed in sola gra accidentalis aut quis aliud donum creatu
sed et gra substalis et dni Spi sctu inhaerentis. Ita sic fratis completiri fit. qd no solig gra
accidentalis sed et substalis et dni Spi sctu inhaerentis susceptio est talis in qua fratis completiri
consistit non in schifica.

Censeo 3tio

susceptioni et inhaerentiae Spi sctu cui ad nos
gra substalem communicationem ideo gratiam qd non in schificam sed substalis petit. no tm
sit ofn fratis gra habitualis sed etiam Spi sctu qui gig nobis donatis et inhaeritur ei
Probo nos ego Scr. in mgo locis in qb dicimur baptizari ipso Spi sctu vel Act. 1. et 11.
1 Cor 12. et alibi sepe. baptizari en ipso Spi sctu est abluti illo et mundari a macula
peccati. et 1 Cor. 6. Apostolus enumeratis gentilis (chathis? fatis) fornic. avar. qd subdit. et hae
quidem fuistis sed abluti estis, sed justificati estis in nomine Dni Jesu et Spi sctu. et S. Gril. probat l. 7. de Trin. dot. Sancti. Denig Sacra qd nos Apostoli
ego profesio agit de sanctificatione docibens statim petitio si qu inqt Spi Di non habet
nit non est eius; ergo videtur decep in eo Spe remanere petim q sed in habent donatis

sicut Spi sctu haberet alia dona et sunt qlibet q no e Spi de facto petor est
ergo si est defectu alicuig adhuc no e Christi defectu eiusdem est adhuc petor ipse ch Ds dicit q
nemo e mundus contra me e consequenter petor est, sed Apostolus defectu ipsis sctu habuit dicit bnem non
ee Qui go defectu ergo donorum dicit illu ee petorem. q argumentatio est Chrysost. supra citati.
Prob. 2do. ex Trident. ses. 6. c. 7. Dei inqt no gratuitis abluit et schificat. ipsos
et angens Spi sctu. sane. illud abluit videtur referri ad Spm sctu et in ut mutat causa efficien
tem Physicam vel humanam vel sup. gratiam go ut quasi ad fratem. ibid. dicit per
susceptionem donorum non ex inimicis amicos ex iniustis iustos creari. ubi pro termino
a quo ponit inimicitiam et iniustitiam pro termino ad quem susceptionem donorum vig et mode
dni q est Spi sctu ad quem forte respicendo si dicit inferiorem sed susceptionem donorum
ga igitur no proprie infusionem sicut gra et habitus. Atq ois terminus a quo expellitur a termino
ad quem go inimicitia et iniustitia expellitur fratis per Spm sctu a nobis susceptum
Adhuc justificatio negativa q e remissio peccatorum potest contari a justificatione positiva sed hanc ds
alia Trident. dicit ea elidendi et sanandi et renovandi interioris hominis q susceptionem gra
et donorum, consequenter per susceptionem dni nostri et fontalis increati. Vel Adhuc
ista ratio ee intrinsecam n sistere fratis justificationem nisi in susceptione aliorum habitu a gra distinctorum
sed susceptionem illorum ds tm proprietatis vel oriundas justificatio. si go Concilio definit justificationem
ee susceptionem gra et donorum iide debent concedere consistere illa fratis in acceptione remissionis peccatorum
et Spi sctu nulla em alia dona restant.
Probo 3tio ex Prosp 8. Aug. Tom. 4 l. in Ep. ad Rom. in vetus. solutis Macedonianos
asserunt sine dantem Spi sctu attributum salutarem ergo Spiritui in qua Apostolus meminit nisi Pris et Filii
et loco Spi sctu abolit gra et pace a Deo, unde Nicaenum concludetur Spi sctu ee gra supernatu
rem creatam proinde non Deum. Quod inqt Apostolus gratiam et pacem a Deo patre et a Filio dicit
in adiungens et Spm Sctm, no nobis alia nisi videtur, nisi qa ipsum donum Dei Spm sctu intelligamus
gratiam pacem et pacem qd aliud est nisi donum Dei unde nulla unde donum huius gratiae qui quae Christum a pacem
et pacem quae reconciliamur Deo nisi in Spi sctu. infra dicit dari Spm sctu nos et et peccatorum
abolitis fiat qbus seiungebamur a Deo et reconciliatis et illi inhaeremus. - Ecce aperte affirmat
dni Spi sctu num negativum seu ablativum peti aliud positivum seu schificam et sic virtutes aspi
ginit pro fine donorum Spi sctu. idem plene docet Athanasius in Ep. ad Serap.
q inscipit Admirabile. Idem August sup. in 1 prol. Concil. qd dicit ad
in creatu Spi sctu donum disperatur in filios regni et perditionis. Idem Aug. l. 3. de
Sp. et Lit. c. 10 init. Nonum inqt testamenti ministratio Spi et ministratio justitiae
dicit qa per donum Spi operamur iustitiam et a praevaricatione dominica liberamur. Vel

eos. Spiritus sancti libertas. Item Tom. 1 in ipso fere lib. de Relig. Christ.
de spiritu sancto et dono ipsum nisi domini Dei cum Patre et Filio tenere non desinunt primi
pium ad quod creaturam (id est Patrem) spiran quod regnum (id est Patrem seu Filium) et Spiritum quem
[illegible]. Dionisius de Divin. nomin. c. 11 dicit divinitas et virtutes quae ab eis
ac societate nos reconciliant. Item lib. de Eccles. Hierarch. docet q. ejus divinitas
se insinuat eos omnia purgat, deinde pulchros faciat illuminet 2d. Cyrillus Hierosol.
tom. 2 Biblioth. Pm. Catech. 17 explicans illud Baptizabuntur in Spiritu Sancto. et is inquit
q. negotium in aquis et baptizatur mutuo ab ags circumdatur: sic et ille a Spiritu baptizati sunt
perfecte sed aqua quae egerit circumdata fuitur a. aliam interiorem abluit indagens illis. S.
Chrysost. Hom. 2 in act. Apost dicit a Deo mitti Spiritum e coelis ut religas peccata et
dehinc Deo cidunet sed vinculum pacis. Athan. l. 2 in Levit purgat inquit ab sordes spiritus
S. spiritus. Bernar. item nup. diminuerit. repugnam in Eccl. subdo pacti et habitatis
Spiritus sancti. Macarius sup. dicit. aqua in dominum pristinum statum mutatur nisi invisibilis
in aqua Spiritus Sancti. Ipsa Ecclesia in collecta Pentec. post Commun. dicit
Cor effi infusionis Spiritus sancti explicat. S. Spiritus cuncta nos mundet infundit, et nos ab omnis intrinsecus a
operatione fructuet. et in dictis August. explicat in interiori illud Ezech. 36. Effundam super vos
aquam mundam et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris. Unde Chrysost. Homil. 3.
Hom. explicans dicit Spiritum sancti ex ipsa aquam et ad abluendum animi et ad refrigerium. Sic
in mysticis Pentec. prova. cum petiisset Petrus repleri cordis intima a Spiritu sancto dicit sine illius numine
nihil est innocuum id est ut Dionysius explicat sine noxa. ideoque illi potest lavari q. est
sordidi. Hoc sane non potest intelligi de abolitione statuum reatorum interiorum
qa iuxta doctrinam scholasticorum non tollitur ratione in baptismate. qo non potest commodius intelligi quam de
abolitione peccati habitualis.

Prob. 4ta Unica ratio. quia Damig l. 1. de Fount. Fidei cap. 8 docet q. gratia habitualis
fratris expelli peccatum. Id q. constituit Dei sanctum justum et amicum Dei nos et filios Dei facit ex
pellit peccatum eig. sed non solum gratia nudus et non subsistentis sed et gratia increata et subsistens
sea. Spiritus sancti susceptio constituit Dei sanctum amicum Dei nos. qo non solum gratia creata sed et
increata susceptio tollit fratis peccatum. Confirm. Augustinus q. dicit Sacra quidem ex Spiritu
Trid. et Script. dicunt, ho fidei pro equalitate q. Spiritum. Patetur ex ipsa ulla sess. 5. c. 5
Ubi dicitur dicit per gratiam quae Baptismo contentur tolli totum id q. vere et proprie rationem peccati
habet, deinde exigitur sequentia verba. Veterem hominem exuentes et novum q. secundum Deum creatus est induentes

innocentes immaculati puri effecti ita ut nihil purum ex ab ingressu coeli moretur.
Hic ergo nihil Dam. tribuit caritati quae tangit frat. non vide illig divinam inhaerere nomen Dei
q. sitam Deum creatus est. et Lapis Paulus ad Ephes. 4 q. sitam Dei creatus est in justitia et
sanctitate veritatis. Unde inquit, et David ornatus Spiritus Dei, et Spiritus sanctus in vobis nos
et explicat Dam. sermone hic de Spiritu creato quae inhaerentis, sed nullam etiam autoritatem sitenti
contrario. Dnia exposita Bonili in Orat. de fide et lib. de Spir. s. c. 19. Nazianzeni
Orat. 44 et supra tota lib. de Sp. sancto Cyrilli l. 7 de Trinit. et 13 ac. 14 Theodori.
Aug. in Joan. c. 12 Bernardi ser. 15 de Pentec. Unde et Ps. 103. Emitte Spiritum tuum et creabuntur et
renovabis faciem terrae. id est ut dicit Bel. explicant. renovatio ex facie terrae facit pulchra
et per conformitatem Spiritus tui gratia non in novum Dei sanctum situm. et qo Bernardus allegat o
Dionis. probat inquit Ecclesia potestatem tolli q. hoc fratris q. q. hoc nunquam operatur cessat divinitas
tolli per Spiritum sanctum. Ea ex una parte Patres q. Spiritum recte intelligunt Spiritum quae creatum sed in
creatum et ex altera parte sup. creatum nomen Dei id est existit principium Spiritus sanctum
creari et per susceptionem dari increati.

Censeo 6to. Nec q. extraordinaria potestate fieri possit ut Spiritus sanctus
sub ratione doni nobis infundi suscipiamus et nos ex ipso fratris tollatur peccatum, quod dari non possit
in nobis desinere vel infundi quia permanente peccato habituali de quo sit non disputo.

Ratio 8 ms. Ea scilicet quae in se cognitum maior neque ab ipso Deo fieri, post filiorum
Dei naturalem debet esse fratris sublativa peccati ut id nec divinitus disservari possit. sed talis est
susceptio q. fit per infusionem doni increati q. Min. considerando patebit ex S. Cyrilli
passim in lib. de Trinit. et in Thesauro ubi dicit hanc scilicet ex nos occeloa divinae
benedictionem q. non tam fit per doni increati sed et increatum, neque posse Dei magis donum
scilicet dari filiis Adam. nisi eum ornatos pici ut singuli filii sint natales. item Scilicet
inferiorem Spiritus sancti Dei si nos velit nos posse non tam ex illis sed et regni in illis
mansi amat quidem deificantes a Spiritu. id Min. patet Ea illa scilicet filiis quae ma
ior cognitam aut potest a Deo non fit. Qualis est scilicet q. infusionem doni increati est ma
ior scilicet q. e. infusionem gratia. si ergo hic ita e fratris sublativa peccati ut alter fieri non possit
q. contrariam Dei potestatem certe illa altera longe superior debet esse talis q. sit peccati fratris
sublativa ut alter fieri non possit et q. extraordinaria id q. Cyrilli [illegible] videtur

Ida ratio Efficacior. Ea filiis susceptio remissionis peccatorum seu doni et quasi fratris illig

infinitè q̃ sit prior ipsa remissio peccatorum ita expellit spiritum peccati quod peccatum existentia vel nec q̃ illi
potestam stare simul cum ipso possit sed susceptus Spiritus sancti et donum non infusi è fructus ipsa
gratia remissionis peccatorum sed infusio doni et quasi fructus q̃ sit ipsa remissio peccatorum. Sed ita
gratia expellit peccatum et nec divinitus ut vel aliquid ita expulsi et mensis excludatur peccatum per talem receptam gratiam in anima peccatoris
rumoris q̃ sit ipsa gratia actualis remissio peccatorum. Minor est Ecclesiae in collecta quae
habetur in missa feria 3 post Pentecosten. Ubi petit volentes nobis q̃ Spiritus sanctus et
paraclitus adhibita charitate qui ipse est remissio omnium peccatorum quod accepit ex SS. Patribus.
Aug. Ambros. Hieronym. Cyrillus et ex eo Pedrino q̃ sic totaliter ab omnibus traditum est quod
Spiritus sanctus proprium dicit et sane nulli alteri personae divinae propriè dicitur id pa-
tri qui ipse est remittens seu cui efficiens. nec filio qui ipse est id est causa efficiens remissio
nis ex gratia et gratia mentis et meritoria quod sit remissionis peccatorum sed nec sit proximus
alterum remittentes. Spiritus sancti aliquo specialiori modo est remissio divina peccatorum nec ut
causa efficiens sed q̃ id est nec est remissio peccatorum effectuale qui id est causa ratione Spiritus sancti non modo
efficiendi et meritorie qui id est quasi Filio. Sed est remissio peccatorum q̃ modo quasi filio me
ritus scil. id est, ut est donum non solum quia gratiam virtutum, et Ratio a priori est
Quia illa voluntas quae Pater remittit peccata sit expulsa gratia et Filius et Spiritus sanctus cum
non tamen possit propriè appellari Pater et Filius remissio peccatorum sed solum Spiritus sanctus qui illi soli
competit cum non dependentiae sed personae procedere et Spiritus ex utroque Patre et Filio
et terminata est esse liberum contingentes atque etiam ex qua vitali condonatione nostra peccatorum
solum ex ei spiratione et processionis et spiritus sed ut proprium ita Trent. de Sanct. Trin.
Consignatur solum Spiritus sancti ex qui spiratione et processionis et condonatione nostra peccatorum subsistens. et in
ex aliis ipse ex ei spiratione processionis sed solum sit gratiae et propriè donum, donatum sed in in
infinitum sequitur unum eadem voluntate quae non ipse donatur ex dependentia remissionis peccatorum
Probatur. sed a definitione de gratia Hab. Hoc ex ipso primo. infusam idem infusi sit qui
tollatur et illam ipsam peccata, qui distinctè est nostra donum gratiae a donum remissionis peccatorum idem
qui Deus creatur velle dare gratiam et non velle dare remissionem peccatorum. Sed quia donatur Spiritus sanctus
non est distinctè Spiritus sancti donum et donum remissionis peccatorum nec sit Deus velle dare unum qui creatur dare
alterum. ergo. Maior est evidens. Minor in qua tota vis est circa hanc materiam. Probatur. Quia
ipse Spiritus sanctus est subsistens actualis remissio seu condonatio peccatorum quatenus donatur. licet ex
ea ratione sua Spiritus sancti ita sit remissio peccati ut potuerint non esse sed potius ex odio ac-
tuali substantiale pecunia et dependens condonatio peccatorum, tam enim est illi contingens velle condonare

qui nolle condonare peccata: Nihilominus supposito q̃ deberet esse donum non actuale, implicat 25
saltem mentalem q̃ tunc possit esse actuale odium non et Deus esset actualis dangaus remissionis peccatorum.
Huius ratio est la priori ex Spiritu Dei q̃ ipsa Dei q̃ ipsa Ardea et S. D. Dom. Sanctus
est datus irrecusabile ex amore charitatis et amicitiae ergo ei qui datur. Ratio est libe-
ralitatis ut Tanga Arnulet et Ruiz in tract. de Benefic. Trin. quae de Deo Spiritu sancto
dicit. quo implicat ipsi odium actuale sit ex donum cuius est odium et inimicitia, sed potest esse absolutes
dici actualis inimicitia et odium est indonabile illi cui est odium: qua expulsa est incompatibile odio fraternitatis
et quantitativi donum id est notum Doctor et omnibus. Nam sunt impossibile et nonsens
q̃ Deus aliquo odient ex affectu amicitiae ita et impossibile est q̃ ex affectu amicitiae donet illi illud cui
ipsum odium substantiae et infusum. Vide Arriet. Ubi impossibile est inquit donum cicatum et illata
generalissimo inquit donatur est q̃ odium nutrit in mente. et Cornelius. Dona aliquid nemo sanus dona
nat pecunia. Sed clarius id est quod in nobis proposita de donis Spiritus sancti Cum ipse ostendit Luc. 11
qui ex vobis Patrem petit panem nunquid lapidem dabit illi vel aut si petierit ovum nunquid porrigit scor-
pionem vel ergo pater cum sitis mali nostis bona data dare filiis vestris quanto magis Pater vestrum de caelo
dabit Spiritum bonum petentibus ec. quem Cap. S. Ambros. l. 1 de Sp. S. cap. 5 sub initio
ad tit. explicat de donatione personae Spiritus sancti. Simile S. Aug. Hieronym. Damasc. et alii. Dicet
Odd non tam quod esset vere donum sed et mutuo bonitatis repugnare vel aliquid ab
Deo donatur Sui ipsi illi inimici multo magis q̃ sit ipsa gratia inimicitiae. Et ita Spiritus sancti quo:
solute sumptus antiqua subeat ratione Deum actualiter donati sit Spiritus bonus, etsi summa non esset adhuc
tamen primum subiret ratione Doni si haberet ratione bonitatis et mutuo donum essentialis dicens actuali
si cui tali odio donaretur, nempe cum tunc qui donatur non posset bonum voluntas ut etiam dicam
suspendere actualitatem suam ab amando vel odiendo peccatore, sed necessarium vel debeat illi odisse
vel amare vel dare vel denegare illi remissionem peccati. Sed sub ratione actualis doni non pe
illum odisse. ergo
Confirm. 2do a simili Sicut Habit. sanctificans est idem gratia cum ipsa remissione
peccati, atque tolleretur per eam ita gratia intrinsece physice peccata ut secus nec baptismus peccata possit
ergo cum donum Spiritus sancti sit gratia substantialis ipsa remissio peccati, et per idem donum ut supra
donum gratiae inquantum intrinsece justificamur, tollet gratia intrinsece mortem peccatum, et secus gratia
negat est divinitus.
Confirm. 3tia Ea si Deus posset donare Spiritum sanctum subsistentem in actuali vitali
odio suscipiendus pro eo tpo quo datur illi separatim q̃ nec positive ad suscipiendum
sed potius proximè ut ita dicit determinaret ipsum eadem, vigellaretur ex illo dono mortem intrinsece

infinitis et substantiali testimonio transgredientis sed, id q repugnat rationi Domini. Hinc dn. Th. 1. de Ver. c. 11. Secundo ne minimum nittang sui aliq nostri expoliatio, maledicta cum de incipit nō unq in quo vitiū occipientis ondr.

Obiicies. Pt Deus in valde profundis, intia sua eadq velisse velle sui gratia habitualem et nolle eidē condonare gratiam ac odisse illam. qd et dpt unica volitione velle sui donare spm sctum et nolle eidē condonare gratiam. Rn Doctrina: antes.

ma donando voluerit sed solum gratia reatus a voluisse distincta (secundo antes): deinde nego consequ. Qa si unica volitione et vellet donare spm sctum et nollet condonare gratiam et consequenter odisset illam rem: sequeretur quod donando substantiale actuale odium gratiae ipsi gratiam pro eodem tpe ad illum quem terminatum q implicat nonnulla ut dixi. Unde impossibile est Deum sui spm sctum sed et gratiam Habitualem donare et simul volitionem eam donandi. Notabis de facto Deus q a tpe quo donat spm sctum gratiam vult illi nullū peccatum, et eadem volitione gratiam donat illi. qd et pt illi donare odium ipsiq actuale. Rn nego paritatem. Nam velle alicui gratiam in statu gratiae tam et quae condativam optime stat cum amore amicitiae: Verum enim diligit filium qui exhibet sepiq seeq odium et inimicitia ipsa tolli amorem benevolentiae. Instas Deus nunc de facto donat spm sctum alicui qui videt futuro gratiam donat illi actuale substantiale decertum deargandi illi fructi angelici efficaci. Item actuale odium pecca finalium ex tota eternitate item decertum efficaci potest etiam qd et etiā illi donare odium actuale. Rn Explicis antes donat Deus illi decretum denegandi angelici efficaci id decretum non efficaci angelici inefficientis per se boni et utilis dicunt non dat illi denegationem angelici efficacis ut efficacis, sed tm angelici talis q ille ipse fuit inefficax et q quia maiq est in entitate sua efficacitas alisq angelicis et qia id licet finiunq bonitatis, rei id est tota natura aut obligationem actualem ami cuiusq cuiusq, et potest et in naturalis et explicari sufficiter in mente de angelico.

Deinde donat illi actuale odium sed non terminatur pro illo tpe ad eundem pro quo illud ipsi donat sed pro alio qa non odit illi pro hoc tpe sed pro alio: et qm e ex pte extrinseci distortis q ordine et quod illud odium e actq dei liber efficax. Non tam illum odit qm ordinat ownq est, quantum ad nullo pecca ipsiq non existit sed existit nunc. nemo enim dir proprie odis habere pro peccato q futuro quidem defectu propri termini et distortii extrinseci. Denique donat eidem peccatum Deus voluisse permittere aeternus sed non voluisse eis pro hoc tpe totis pro qua ipsi. Ipse actus e futurum ipsiq domini sed q tpe et aeternitate consequente, et vita aeterna pro eodem istis consequitur tpe ipse spm sctus non e futurum ipsiq domini. et hoc totum non est contra rationem amicitiae aut eius obligationem ut ostendi in 2 ch. ergo qod Deus donavit ad actus peccaminosos nostros. Et sane Ipse Deus amavit amor amicitiae

S. Petrum pro eo tpe toto q quo viciosum anima habe ab eos ergo ad abnegationem simul odiktis erat Ob Deo et odis habebatur sed non q tpe antecedenti abnegationem, qa Ob eros illud futurum prudebat, neq poterat suspendere actum voluntatis ab eius amore vel detestande sed non potuit illam amare. qd illam actualiter detestabatur q tpe et ipsiq abnegatur. dic explicatum antes concedo

Deinde Nego Consequ.

Tertia Ratio Conclusionis.

Qa perfectissima adoptio filiaris essentialiter excludit peccatum et nec q Deus peccatum stare cum eo potest, sed adoptio in filios Dei per susceptionem Spiritus sancti et nos ordinem de gratiam eiq cui aia sua unionem e perfectissima adoptio filiaris qd essentialiter excludit peccatum et nec divinitas cum eo stare potest. Minor videtur certa ex terminis: qa perfectissima filiatio et totius excludit essentialiter servitutem et malum. remansis a. peccati est essentialis sua servitus. ad Rom. 6. Ephes. 5. et Joan. 8 q facit peccatum servus est peccati: servus a. si manet in domo in aeternum, filius a. manet in domo in aeternum: si ergo vos filius liberaverit veri filii eritis. qd adoptio non q susceptionem Spiritus sancti expellit essentialiter peccatum.

Consequentia

Justificationem nostra, sanctificationem, adoptionem, amicitia Divinam in ordine supernaturali, ponit a Ob Deo de facto e instituta coniunctim et in susceptione gratiae Habitualis et in susceptione Spiritus sancti et personalis doni, finalis completive non godum et mere integraliter per modum proprietatis aut accidentis sed completive essentialiter. Hoc consequentia videtur sufficienter deducta per 1 principia Concilii Trid. Qa in notatur quod principia ex eo modo de Christo desumptis, ona fratern et filiale amicitia quae eyc Dei in hac vita habemus, ideo consortes sic illa explicatione et gaudenti modo explicationis. Et igitur

Principium. Quum

Verumtamen eo nata regeneratio q o ipsa filiatio justificatio non regeneratio non includit fratem eidem regenerationis et sugerebat tu consortium generationis naturalis aut productionis et ejusdem, nemo enim regenerantur, nisi generantur prius vel existent: tu terminus a quo q per justificationem regenerationem relinquit quotiens ex filiis ira et peccatis reconciliatur in filios Dei. Iam vero quae res sic. e processio viventis a viventi per principium consubstantialem in similitudine ejusdem naturae ut ex Th. Ts. et Arte Scotiani cum comm. Wesling. aliq de generat. Filii Dei. ita ut duo progrediantur ad extra essentialia. sm ut viventes procedant q distinctis principiis quantis sed q substantia sibi unita et coniuncta a quantae. Inde in lib. de an. exponendi illa difficultas. quod viventes sint illi numero cum in fine vitae desentant gates ordo substantiales animae et mistris et spiritualis et alios numero distinctos videlicet animae ab illis quae a quantae in semine deinde occipit, consequenter non potest dici in fine vitae esse filii vel substantiales illiq viventis a quo de facto processit, cum nihil angelis ab illo habeant substantiae. et hoc d difficul

648

tra ei nutrimentalis. dicit ergo ille ex causa intrinseca. nascere in quolibet viventis potest seminis corporis a gratia divina eorum ei ex gratia ut non communicantur antequam typus humidi radicalis et substantiam ejusdem cum natura immutatur. Ideoque quilibet viventis esse potest sui gratia et esse idem nascitur viventis qui fuit dum nasceretur qua habet sicut substantia sui gratia principium seu substantiam seminalem ex ea desumsit. 2dus vt illa caricam substantia gratiae et ipsa gratia sit in omnitudinem natur. et quidem quos sit duo requisita propinq et perfectior nascitur propinq e gratia. dic qa Filius Dei sunt id est identice et integre sit sibi substantia principium Dei non est natura eig identica cum natura: et procedit id in quibus similitudine sed identitatis in natura proprie et specialiter modliqe filiq et gratiq: nasci Dei seu Filius Dei vt dicat natura et humanitatem et Divinam propriè et substantialiter Filius Dei qa sit sibi consubstantialis divinitate et Spiritu nostro omnipotentia Hypostatica. Deinde qa sit similitudine natura substantiam et modum substantiam unionis sibi communicam idem est filius et imago Patris et Filium substantia eig. Cide Damasc. l. 1. c. 8. Trid. c. 9. et l. 4. c. 7.

Ulterius nos et dicimur in Filios Dei non regenerari at 1. Pet. 1. v. 3. Tit. 3. v. 5. Joan. 3. et 1. non gnati sed nasci ex Deo vt Ibid. v. 6. et 7. et saepe in una Epistola Joannis et 1. Joan. Et ita regeneratio seu nativitas est ipsa justificatio et sanctificatio non qa est creatura 1. Joan. 5. Non ia in gratia ex Deo sed gratia Dei. Sono autem Filii adoptivi non nativi non posumus natura et ita propriè gratia et nasci ex Deo et ita esse Filii posumus ex gratuito, et supra in propria autem natura adoptionis gratia. Et qa Spiritus Sanctus in hac adoptione dicitur nos fieri confratres unigeniti Filii Dei, et quasi ad modum eig nasci: sequitur eo modo nos regenerari et nasci qua et in congruentiam et in participatione et participatione et intra rationem a principio creatura sit opusq et qa fieri possit propriq, atq adeo verbis illud magistri gratiae optimè ex primit. Sed ergo qa attinet ad in mysterium communicationis substantia gratiae non generatio ea non potest nos Deitas identificari, vt in verbo, neq unitatem q unionem Hypostaticam substantiam Physicam vt in Christo, neq unitatem Physicè intimè sicut dia corporis et animq Deneteus dicit, atq adeo sic natus non potest venari proprietas gratiae et filiaeq nisi, sequitur posse illa et dicere eo modo explicari quatenus q gratia sanctificantem tanqm q simulat accidentale et morale conjugitur nobis principium unig gratiae quasi substantiale, effectivum id est Spiritus sanctus praeter sanctificationem actualis doni, et vel non nisi a nobis nasci possent atq adeo non traxit filios Dei adoptivos tum Physice et intrinsice non sed ipsig sed gratia accidentalis. Tu et nasciti q q intrinsecè per unam ipsa personam, bene tuta doctrina tradidit Athanas. a S. Ab. in libro contra errores Gnostq libros. in Spirit. ad Serapionem. Sicut in filio Dei non sub ratione manet natura quam de nobis assumpsit ita et ipse manet in nobis per suum spiritum qq respondet

sch quae de sua essentia essentialis spirat et dicunt nobis: Ibid. indicat Deum Patrem allegorice. Haec ne perfecta generatio Dei et effectus ex facili assumere rationem, sic ego Deo, et ego mea essentia do eis perfectam Spiritum. sed clarius S. Cyrillus Alex. ~~tract~~ lib. 2. in Joan. c. 42. Regenerandi enim inquit, q q Spiritum sanctum fit, nasci desuper Dei appellavit vt et ego est dicere rem idiotico Dei nos fieri participes, quam Spiritum q substantia ex Deo procedit q adoptivi sumus, quo in pristinam pulchritudinem reformati et ad novam vitam renati a Deo in filios adoptamur. intro Propter ea ideo sibi Christus sanctificatur et lib. 7 in Joan. c. 10. Ideoque illud angelus Christi ex Joan 17 Pater Ideo Jesus eos vt sint unum sicut et nos, sed discipuli non ab unum nisi charitate et voluntatis concordia non cum in una substantia coincidere quat. qd nec filiq cum Patre e Deum identitate substantiae sed charitate. Filioque inquit Nicipulos non posse ex unum a Deo nisi amoris unione et voluntatis concordia, non sicut illam e unitas illeq cum Deo q quasi Veritatis amat habet et Deiformitatem quae participare Divinitatis eis caricata in Dei vt ita dicam transabit atq transformata secundum sua natura veritate perinde atq ferrum igniti candens q ignis coincidit ignis Ipse, videtur sublata ferri substantia ita ea ignis. et Suignoti unione q longe superior atq sublimior est qa unio q amoris et concordia voluntatis petit Dei ut discipulos ea unum in Deo vt sciant ei inseruantur et intime coniungantur per Veritatis in se susceptionem atq participatem. Ita unus unio propinq accedit ad summam illa unionem qua Pr et Filiq Pe mutuo immanentes ac Verbi ut immanentes una et unitate natura q idem substantia et eadem natura, aug assimilasem q inquiunt discipulis dari q unitionem in Deo Pr sic petit. Zdus quod attinet ad illum magnitudinem et gratia et Divinitas substantia gratiae fit in similitudinem natura generata ab gratia tota et in non nisi sanctificatione regenerate propriè quidem explicatur quatenus nostra Spiritus Dei nunq interior operatur sed nunq, vera similitudine Dei ad Deitatem imaginis Dei ut et ab nos participamus similitudo Dei fieri q identitatem natura et verbi, neq fiamq q substantiam Divinam unionem Dei ab q natura vel Dei, sequitur non de facto rectitudinis q moralis et accidentalis similitudo Veritatis in nobis nos vtcuq sed quoad Veritas est imago substantialis non tam nos dignamur sed in nobis q moralis unionem conjunctam et infusa. ita S. Cyrillus in lib. q Spiritus 1. est Deus. Dig inquit adoramus Spiritum sanctum Deo adoramus quo enim Spiritus ille per quem Divina nobis imago adumbratur et signacula nobis non facta manent in nobis nos cum Spiritus in nobis instar pictoris Divinam substantiam fingit sed ipse Dei existens et ex Deo procedens ranqm in cera quadam in ipsis animis expressit quasi si gnaculum mirabilis infigitur.

Confirmatur totq disquisitio ex verbis q Joan. 3. Regenerandi et in spiritu sanctis generari carnali et ex sua illam deducentes quod natum e ex carne caro est, et q natum

549

est ego spiritus spiritus est sic et ois q natus est ex spiritu sancto Tit. 3 Filios nos
facit q Lauacrum regenerationis et renouationis spiritus sancti quem effudit in nos abunde per Iesum Christum
ut iustificati gratia ipsius (id e donis q e ipsemet spiritus sanctus et huic loco intelligitur Gilly
bertus) heredes simus secundum spem uitae aeternae Sotrates uero ait adeo Christi dei adoptiui et fratres Christi. Iac. 1
cum Apostolus dixisset de dono optimum et de dono perfecti esse de patre luminum a quo non est
(id est spiritus sancti q et est donum optimum et perfecti qd est immutabile et ut Gilly
bertus ait omne qd est plenitudo eius demonstrat, et ratione ipsius qui Habitualiter reducens
consonum auxerit) subdit. Voluntarie enim genuit nos (scilicet Pater luminum) id e non solum
creauit filios sui nobis sed gratuito et antiqua dilectione nostri sicut filios adoptiuos et hoc
est quod supra dixit Dictitis nos q diuinitatis mundi Dei et sancti effici, et Dionysius ea
rem ipsam esse muneris quo Dei et boni efficimur et lib. de Diuin. nomin. c. 2 Diuina dona
Dei et Christi nostri, sed donum esse Christi dicuntur in quantum dona Dei sunt a quo et Christi
mittitur q Christi species genus et fiunt et mutantur de spiritu nostro sic Christi et Christi mundi
gubernat. Multum tibum ex Diuinis. Hinc Gilli ex S. Paulo deducta libro
Ephes. 12. c. 3. Eadem mist Paulus doctrina modo scripsit sapientis quod opponere Christo debetur
Vir mist caput habet caput velare uiro ego eni et qd Dei est, mulier eni a. ui sed hoc uiri gloria aperit et.
Ego qd uir uiro et qd Dei est. id est puta qa qui hoc principaliter factus est, hoc e ipsius Diuinae nos
et ita qd Dei fuit refertur qd Deus inspiravit illi spiritum suum sancto) qs ipse spiritus hoc habet in
regno et principatu ipsius ut distinctione ceteris fratres est ideo unicus Dei et qd mulier
apparet qa et mulier qd uiri ex dono, quoniam ego ipsa eius id e ex costa facta est. Iudicio qd
mulier qd Christi dicit ego qd uiri mulier facta est. sic et uir qd Dei dicit quia principatus Dei est
per inhabitantem in eo spiritum, ni est a. oratum spiritus.

Principium quinum Deuenitur ergo nos perfectae amicitiae ut sic. Sed nemo quis
cuiq si sit perfecte nisi tu sit amicus intentionalis, sed hoc q Gratia reddit si ex Dei uoluntate
nulla utique vel alterutrum incomodo. accepit hoc principium S. Eth. 9. 2d. q. 28 a. 1 in 6 et
S. Aug. lib. 8 de Trinit. c. 10 ipso initio "Amor nihil e aliud quam dilectio aliqua conjungens
si fieri potest" vel coniungere appetens (si no sed potest coniungere) "amantis scilicet et amati. Similiter
Dionys. c. 4. de Div. nom. part. 1 mag fin. et pte 2. dicit Amicitia ex Deitate mutua et Aristo
teles 8 Eth. c. 1 circa medium nihil nisi tale est proprium amicorum qm viuere simul. prig a. dicent si di
uturna absentia fuerit amicitiae quae ei dicitur oblivionem efficere. et 2 Polit. c. 2 post med
refert ex Aristophane decretum amantium, ut simul se sit possibile e intra se sint, q et in amore
exposuit Apostolus ad Ephes. 5. Sacramentum hoc magnum est. ego a. dico in Christo et Ecclesia

et 1 Cor. 6 ego erunt duo in carne una inquit. Apostolus q non solum Deus
ang spiritus est. cum ergo nulli sit incomodum q Deus sit minus quam in alia non titulo amicitiae
sane ad perfectionem illius requiritur et seq but prius.

Principium sonum Perfecta amicitia Dei debet consistere in hoc et Dei
constituat imo in ordine intellectuali ad Diuinum. 2do in ordine affectualitatis seu amoris Diuini
ceni et benevoli q vel inde patet, quod ipsa gra Habitualis in qua alii consistere putant perfecta amicitia
habitualem imo sit tota participatio Dei in id est filiae omnium sed aliqua speciali
modo prout est participatio intellectionis Diuinae (qm alii ea tripci nostra Dei). Nam Deus dat nobis
radiatio hic per fidem et in patria q viuimus Dei cognoscere qa dicit sed videbimus et sic habere
amicitiam habitualem in puero, cui nec enarrare qd nos scimus et alii studium explicare possit ita
quo Deus sic habere amicitiam nisi cum illis q si no collective saltem diuinum posset ita Dei
uinae eius. Sapientia autem intelligere. 2do q sit ex radio actualis amoris seu quasi
amor qdam radicalis Habitualis non acquisitus sed benevolentiae, Hoc eni solum amicitia
aeternae fuit. Qam go imo Sola gra non est in nobis ordinata fra sed principium
determinatum intellectualitatis Diuinae qa per eam ipsi Dei intellectu actualiter illuminando
quos in nobis solus Spiritus sanctus excitat ut nos dicamus q nostra principium illuminationis practici et
in tantum et constituit nos amicos Dei. et vocatur spiritus vel Dei sapientia. unde cum Sapiens c. 1. dixisset
in medium diam in imbut sapientia neq habitabit in corpore subdito peccati subdito Dei dicit sed
effugiet fictum vi. et Sap. 7 Venit mihi spiritus sapientiae infra venerunt mihi omnia pariter cum illa et
innumerabilis honestas manibus eius esset Thesaurus hominibus quos qui fuerunt participes facti sunt
amicitiae Dei. infra Spiritus, unicus, multiplex, subtilis, mundus, certus, suauis, benefacens, mitis, mouens
bona diligens et per nationes in animas sanctas se transfert et amicos Dei constituit Hic c. Dei Dei de
Sapientia mentis, et de increatus spiritus sapientiae intelligit quos ad Spiritum recurrere Lorinus in Lib. Lib. sed
Patrum esse hoc numero in Augus. l. 11 de ciu. D. c. 10, et David. lib. de Spiritu sancto c. 16 ofm s.
vocat Habitus ad quaterus est nobis donatus et S. Gilly aliquantus in lib. de Sancta Trin. Spiritus
veritatis vocat sapientiam virtutis in Spiritu sancto nos a Deo donatus q nos ab intrinseco doctos et docentes
Deo faciat. Ad ita notet hoc in ipsa ecclesia regitur amicitia esse in nobis per spiritum sanctum.

Zdo Et regitur implet in nobis spiritus sanctus id e amoris vel ordo inter nos et Deum veritatis et humili
mis quo difficile alias celebris illa difficultas in nobis exhibitis solutio. Ego Ma ob pte nisi dicta
8 Eth. c. 2 amicitia est amor benevolentiae mutuus, non latens, per Domestica, ita ut ex parte ad eos
regretur, sed et vetus amicus se amat mutuus non ob aliquid sua omni vitae sed delectabile sed vetus

alium. quare amicitia et amor amicitiae dicit esse ab aeterno amore benevolentiae

Dicit. Amicitia et amor amicitiae - non benevolentia et amor benevolentiae sit esse mag per alium

et per se amabilem te ille alter non redamet ino nec redamare possit. ideo ga alter est par

et mutuus, quia amor amore amicitiae est ferri in amicum - et amicus est. Inde ulterius respondet

aut ubi sit aequitas amor ille mutuus benevolentiae alias irradabili se amarent si ignorarent illi

mutuum amorem benevolentiae nihil ex voluntate nisi aequitatem. ga nulla fit amori et amicus, nisi amo

notus esse amicus. et e contra aeqt redamari et amicus nisi recognoscatur et amicus. Denique

aut utrique amor sit ex sinceritate si ex sit per utilitatem aut delectabilitate sed necessario

si erit amor mutuus benevolentiae et amicitiae, sed vel erit ab amor ex una parte benevolentiae ex

altera duplicitate vel unius amor duplicitate - ita est Philosophi ex S. Th. et Aristo.

Ex altera parte nisi ut ipse Christus posse amicitiae in Deum et Deum per defectum cum

hodiernum. sed ex ta non amicus Dei per Deum, et amor ejus illi diligimus sit perfecta benevolentia.

in Deo nec amat nec fit non amare per non sed amantur tu non per se. Quod est Deus quia

est per se. et ita amor illius ad eo videtur amor benevolentiae sed concupiscentiae ut aequitas his est

vera amicitia in nos et Deum et Ratio a quam. Ga Deo est esse finis ult. et no est ap

ita dicam sui: creatura a. e esse nedil ordinatur ad bonum et quia Deo ga nunqa Deo fit non amare per bonum

non sed per non ipsos. in nedio ea nunqa fit ejusdem amor mediatus sed in illo fine. et ratio ultimi est

a parte. Ga quia Deo nihil maiy bonum nulle et dat et magis quam ipse et bonum creatur aequitatem esse per ea illud

bonum nulle et dat. in summum bonum non frale q e in ami sata. Unio beatitudinis e simul solana Deo gla quia

in ea et ab ea redditur Deo suae gloriae ga cognoscitur quidem e per ab eodem amantur laudantur in Deo et

ea ipsa dat nihil ns vere et nihil per non sed per Deo.

In solvendis hic difficultatem tertiam se ods Philosophi

odes ut qui aliquibus aliquibus inclinare ad nyam veri amicitiae in Deo et Proch. q in aeqtis habetur 2

Analyticorum - Cant. 2 et 5. Th. 28 Joan. 5. et locis supra citatis in Sophist. Rationis in Cual. et Phys

Contra qui solus ibi plurimis rationem quinto totam difficultatem cessans q dicitur et aliquem

inhabitacion et professionem Spiritus sancti ut e amor increatus, quo nos Deo amat. Et ea ipse sit amor sui

per Deum ea una parte spectatur et absolute in sua entitate ea alia in parte sumpta sub facultate vide de

ni amicitiae et amor sui per non nos. Nam a priori ea est Deum desumitur qa Deo potest esse

esse ea amor benevolentiae, et petit esse ab immutabile datum: ita ut qui fieri fit ea affectu

dominus ad cui se ordinat, nec terminetur, ita nec terminari partis sub ratione doni,

quamdiu donum est, sed terminetur ad eum cui donatur et in illo solo relinquatur ac maneat

et ut ita dicam quasi desinat. vitae et aeternae amor sui Dei sumpta vitate physice non tamen

non vitam ad nos sed ad Deum et in ea ingressus tu vitae aeternae et gratuito respiratio vitam

ad nos et in nos congerit nec ulterius ad Deum ordinat sub ratione doni. Sed ea pte qua Dei ordinat ad

Deum sub ratione amoris finem suum ut amor e spectantis, ea pte ad mi ordinat ad eundem sub ratione non

introducitur quatenus illo utimur ius et sub ratione amicitiae quatenus illo utimur ad finem. Sed qui

si sin post dominum give creatio sed et increatio mun intelligitur propio amicitiae.

it hoc inepti non ad vitam an non Deo sit amicus vel non fit et inepti quoque ad amicitiam

Dei. sicut ea sunt inepti ad concupiscendum ut amicum et ad amandum ut amicum. Rendetur uniter

Dam in non nominem cognoscere q Deus non sit amicus et non ipse fidelis in promissionibus Christi

ego diligentes me diligo sub gradibus 3. cohortibus, mpe si cognoscamus ni non est impleri. Haec difficultas

cultus e multis qro ea a quo habit haec cognitio procedit a naturali vel supernatural. Qro sed

ea is est incerta et tuc in ea est ego amor Dei et amicitia non in fidelitatem. vel certa et tuc d impossibile

Qro sed ad eam istam supernatural cognitionis e incerta et tuc nihil in ea est ego amicitia non stabit vel

certa, et tuc qro qa sit in habitu non Fidei non ea non sufficiens evidentiam non esse amicum Dei et

non illi neq dari alia certa habitu in cuius cogit notitiae et d de Fide qo Apostolo

et Indent. Certe ergo Specialiter id pertinent ad Spm sanctum ut in corde nostro

tangit, filios adoptionum. Sane cognitionem et actui amicitiae alias dilectionis epitetum, hoc cum illi specialiter

attribuit Script. Gal. 4. Rom. 8. ipse ea Spm testatur testimonium Spiritui non q sing filii

Dei si a. filii et haeredes. Quae in affectu Sed testimonium ea certa et infallibilem notitiam

q sing filii Dei ut senserunt in, Nihil Cajetanus et Cajetanus. sed puto esse illuminatione intellectus

Spm sancti q in se et ipsi Spm sancto sint certi, sed a nobis, qui in Quia efficaciter et veri et plani

de amicitiae affectu donum Abba Pater, ita ut ergo veritatis et certitudinis sed Spm sancto intellectus

offert, in nobis dat efficacia certitudinis supplet cognitiones illuminationis et motiones notitiae, in qui

alias efficacia auxilii efficacis consistit nec ea in humanis sufficiat ad efficere amorem

amicitiae, humana profundis cognitio amicitiae mutuae. id ergo in ipsa Apostolo explicant non qd

orant nisi optat id est tuo modo filiabus et amicitiae nescing. Spm adhaeriat informitatem

nostram ipse Spm postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus, q a sensitate, ita, sit qd

desideret Spm, qd sed Deum postulat pro Sanctis ut omittam ipsum Spm sancto eo bo q

sit donum considerantur eo amore benevolentiae donantis, de se esse dum notitiam et cognitionem

Divinam ergo non amicitiam seu benevolentiam mutuam, seu q sit est esse signum illius qd

de se est certum, quod docet Apostolo 1 Joan. 4 in hoc cognoscimus quia in Deo manemus et ipse in nobis

551

gra de Spu Sco dedit nobis quibus eni id sit ut se obseruari an datus sit nobis reuera
donum Spus Sti ni spectat nos ad actus quosdam confidentiales et ad ipsa opera Christiana co
modo perficienda oci hoc donum in nobis habeamus et amici Dei efficiamur, q patebit diligenter considerantibus
menti ac [illegible] Apli antecedentia verba Rom. 5. Docet hic nos carere certa notitia est ipsius
doni et [illegible] amicitiae Diuinae ut in timore salutem nostram operemur, et consulto statui
[illegible] mereamur in spe et expectatione q saepe S. Paulus docet, tollensque in pria vicentudinem ho
[illegible] timorem effectu Charitas foras mittet. 3tio arguit Antes Amicorum
ce [illegible] [illegible] ac bonitate morale seu iustitiam et gratiam ipsam dignitatem Diuinam qui hu
mana est tu [illegible] debeat esse in pares aut in subiectos incapaces in [illegible] q per se amici
tiam [illegible]. [illegible] q hoc sit effectu senecy Dei effectu Dni. Huic est distinct. [illegible]
[illegible]. facile videbitur dicendum esse quandam et deceptionem q tm gra habitualis sed est Spus
Sti qui nomen gre Diuinam nobis communicet et q eundem Deum nos in eundo [illegible] et in
[illegible] [illegible] ad Diuinam [illegible] et iustitiam attolli modo quodam per unionem hypostatica
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sicut per idem meritum domum [illegible] ipso omnis [illegible] filius
[illegible], non a peri [illegible] gre q [illegible] Cyrillus l. 7 de Trinit. dicit contra est q Spus Sctus
[illegible] doni gratis signatos nos sanctificans; Reputabit ne ipsi sicut per est libertate est [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Spus Scti appellitantur atque alia dignitate ultra creaturam [illegible]! [illegible]
e [illegible] [illegible] est ut sit. ipso Qos non desiderantur patris et proxi iudicii q creatura ad
[illegible] hoc per q et in quo Deitatis non e in nobis 4to arguit Antes [illegible]
[illegible] Sit cadit sed diuina bona n sit nobis causa qua ea n possidens. Huic est facilis et de
[illegible] [illegible] dicendo ipsam Deitatem in dono Spus Sti esse nobis et Deo comem deinde in eo [illegible]
militudinem aliorumque donorum. Diligenter adiunge ab Aug. l. 5 de Trin. c. 14, dici Spum Sctum non
tm [illegible] sed et nostri, [illegible] est ep. Luc. 1. vbi dei Spus [illegible], [illegible], Spus Scus quem accepit [illegible]. et [illegible]
Tolle de Spu tuo et dabo eis id est dabo eis de Spu Sco que tibi dedi 5tis arguit amicus
alter ego ut [illegible] Antes. n quando [illegible] aut naturam sed quoad [illegible] [illegible] sentiendi et volendi
[illegible] a et [illegible] eundem [illegible]. [illegible]. [illegible] facilis et elucubrabilis quilibet iustus,
est quidam alter quasi Deus: qui possidet habitum diuinum idem sentiendi et volendi. Hinc [illegible],
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] 1. Joan. 5. Scimus quod Filius Dei dedit nobis sensum ut cognoscamus verum Deum
et 1. Cor. 2 Nos a. sensum Xti habemus. [illegible] sensum intelligit ad litteram ipsum Spum Sctum
[illegible] Cyril. multis locis de Trinit. et in Thesau. et poster. libris in Joan. putat nihil aliud posse

intelligi per sensum Christi. At hinc e [illegible] habitualis intentionalis transmutatio ipsi
in [illegible] ut possit dicere. Viuo ego iam non ego: [illegible] vero id ne [illegible].
Ex his tribus Principia. [illegible] q [illegible] [illegible].
Illud spectat fratri [illegible] cum [illegible] ad nomen adoptiuum. [illegible] amicitiam diuinam, q nos constituit
proprie et formaliter [illegible] ex Deo, filios Dei adoptiuos, et amicos eius.
Sed talis e [illegible] doni creati sed est increatus. [illegible]
Censeo 3tio Dictum illud Lessii iustificationem et adoptionem utramque magis formaliter consistere in
[illegible] Spus Sti et doni qui in aliquo dono creato posse admitti in sensu vero. [illegible] [illegible]
dicit si illud magis formaliter comparat donum creatum ut e expulsiuum peccati n. [illegible] cum dono creato q non e
expulsiuum eius [illegible], ut neque diuinitus fieri n possit. 2do si illud magis formaliter comparat quod [illegible] [illegible]
q est esse principium [illegible] actiue determinatiuum motus [illegible] [illegible]
non e [illegible] principium, [illegible] et instinctuum, [illegible] supernaturalis non possumus,
sed id e proprium Spus Sti ut dona [illegible]. 3tio si illud magis formaliter comparat dignitatem [illegible]
doni increati cum [illegible] doni creati. 4to [illegible] est si illud magis formaliter [illegible] [illegible]
[illegible] formalis proprie ac intrinsecum [illegible] magis conuenire dono increato quam creato. [illegible]
ate et proprie [illegible], id e [illegible]: [illegible] [illegible] immediate [illegible] et n [illegible] sed [illegible]
ab ipso gre dono. Omnino si attendatur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] morali adoptioni et simul
[illegible] Diuinae et moralis qualitas ad adoptionem saltem ut adoptus e suo modo proprie [illegible].
qa de se videtur esse [illegible] morale
Censeo ultimo Dictum illud Lessii q [illegible] adiungit [illegible] esse. [illegible] in
[illegible] [illegible]. [illegible] n. iustificationem [illegible] [illegible] doni increati [illegible] ita
ut ea perinde singularis esset atque nunc est. Ras est [illegible] [illegible] proprie physice et intrinsece
[illegible] iusti sicut [illegible] [illegible] doni creati. 2do [illegible] qa sine gra habituali ut medio Spus Sctus
[illegible] morali et [illegible] possidenti n possent intelligi dogmata Catholica [illegible] [illegible] [illegible]
nos proficere in iustitia. [illegible] illud. Cum sit e iustificatio [illegible]. [illegible] [illegible] in casu Lessii [illegible]
[illegible] inaequalitas [illegible] [illegible] non Spus Scti in [illegible] [illegible] inaequalitate [illegible] [illegible]
et remissionis. et [illegible] illum [illegible] [illegible] alterum [illegible] amoris, pro maiori vel minori dispositione
in illo effectiua liberi [illegible] diuini n haberet ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ad donum [illegible]
amoris [illegible]. a. facilis [illegible] effectiua intelligi et ipsa inaequalitas [illegible] eo q Spus Sctus vult
magis uni conferre quam alteri, qa illum vult magis uni quam alteri [illegible]; qa [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alteri qa ut ita dicam [illegible] magis [illegible] Spus Sctus

... alter ... intenderet ... ... Id insinuat S. Joannes ... de ... non dederit ... sua ... sed ... non ... per ... intentionis ... Idem insinuat Deus ... de ... tuo.

ARTICVLVS. 4.

An Deus etiam in altera vita sit summum bonu[m] n[ost]r[u]m reale et in subst[anti]a, et An beatitudo n[ost]ra formalis consistat fruit[ione] etiam in reali eius possessione, consequenter an ut reale in sua substa[nti]a bonum n[ost]rum possit sperari?

Pr[a]emitto aliqua principia brevissima.

Primum est ex S. Th. 1. 2. q. 3. a. 6 ad 3. et in 4 Dist. 49. q. 1 a. 1 post medium et ex aliis Doctoribus ... a Durando citatis in 4. dist. 49. q. 2. ad beatos ... beatitudinis ... summum ut donum ... et perfectissima ... incipit in eis ... unde Ruiz in Tract. de ... disp. 109 sect. 4

Secundum Donu[m] et Gr[ati]a ut sic ... ab eo quod detur ante opera meritoria vel post ... distinguitur in duas species vel quasi species, si enim detur ante opera meritoria dicitur et est ... gratia ... donum si a. datur post dicitur quod et est Gr[ati]a ac Donum ... gra[tia] a. vita eterna non ... sed cum respectu ad opera et ad beandum ultimo illu[m] cui datur, et dicitur et est ... vide ... dicitur Joan. 1. Gr[ati]a pro gr[ati]a

Tertium Consequenter ... ... quod ad ... donu[m] sed sub ratione specifica ... seu doni respicientis ad merita et mercedis iam consummat[ae]. Patebit id totu[m] infra a ... ... et ...

Quartum ex S. Th. 1. 2ª tota q. 6 et alibi alijs Doctoribus formalem ... beatitudinem ... aliud esse nisi possessionem summi boni n[ost]ri quod est Deus vel esse collectionem et plenitudinem ... bonorum seu quod est sufficientia in ... integralis (... ... existente et in beatitudine ... et amore beatifico) sed ... quo parte in ... beata est possessio summi boni et sufficientia ... bonorum ... sed ... ac ... quae ex ea fluit amor beatus beatitudo ... etc.

Quintum Possessio alicuius rei est multiplex ... alia est intentionalis quae est possessio rei non in ratione ... sed in ... objecti ... non ut res est sed ut cognoscibilis est, quo pacto in via beata est possessio Dei. Alia est realis quae est possessio rei in re et sub ratione rei, seu possessio rei ut est res realis, sed rursum duplex est alia ... seu Physica quo possidetur res ex principiis seu titulis naturalibus ... aut accidentalibus, quo pacto ... possidet sua praedicata ... et utrasque suas proprietates et accidentia ... moralis vel civilis aut quasi civilis qua possidetur res ex principiis ac titulis moralibus ... ex aliqua volitione ... donantis vendentis vel aliquo alio modo rem tradentis alteri ad possidendum. Vel ... ex lege vel pacto ... vel ... Vide Mol. tr. 2 de Just. Disp. 12 ... et dicit non requiri ad possessionem civilem moralem ut possessor sciat vel ... vere aut falso se non possidere:

Docet item in hac morali possessione duas includi possessiones vel potius duo possidendi modos sibi subordinatos. Unum ... alios vocatum naturalem quo ... possessor ... in re et ... animo ... stricte moralem ... animo actuali aut habituali etiam dormiens et nihil de possessione cogitans ... absens ... in possessione rei mere moraliter ... absenti vel ignoranti donatur. Item posse quod dari possessionem vere moralem sine naturali nihilominus ex hac utraque conflari unam totalem moralem perfectam possessionem.

Sextum nihil impedit possessionem rei quod res illa possideatur et a tradente et ab eo cui traditur v. g. a donante et donato. nam ... v. g. ... donare ... patrimonium mantis ut ... cum eo ... eodem. Item possum donare rem meam alteri ut illa simul ... habeat et possideat, imo nec requiritur ad veram possessionem ut Mol. ubi sup. docet ut res possessa sit sub duobus possidentibus quod ... illustrabo. Consequenter vera possessionem ... non impediri quod simul et ab ipsa ... Trinitate ut ... dita ... et ... et ab aliis ... quem ... cum sit donum ... et per multorum possessiones non ... Neque ... non sit ... donum subditum ut ... Deus

Septimum ... a beatis possidetur non ... intentionaliter ... Trinitat[is] sed et realiter moraliter quae est ipsius personae ... et quod perfectiori possessione et veriori quam sunt omnes morales possessiones rerum creatarum. 1[m] constat. quia donatur illis tanquam ... ex merita libera et gratuita Dei voluntate consequenter ex titulo morali. 2[m] patet ... quod donatio ... et favore ... perfectionis et infallibilitatis. ... quia ... actiones ... vitalis ... ipsi bono nec indiget ullo ... traditionis vel ... in ... fundantibus possessiones humanas. 3[o] quia ... ipsi donus, est ... actualis id quod non est in aliis donationibus. 4[o] quia ... donum ... et ... ei illius cui donatur ... ... cum donante Patre et Filio ... quod in ...

INSTITUTE FOR RESEARCH

[illegible] et sequitur possessionis [illegible] datur. 5to Qa [illegible] donari [illegible]
[illegible] vult donari sed et [illegible] ima [illegible] donata. 6to Qa [illegible] et [illegible]
donatio et [illegible] donantis est efficax et in aeterno incommutabile [illegible] testamentum
[illegible] et possessione in aeternum [illegible] testatoris [illegible]
[illegible] et Herodes [illegible] et morte [illegible] possessionis [illegible]
[illegible] donatis [illegible] possessionibus impossibile est. 7mo Qa [illegible] in via [illegible]
possidere media qualitate physica id est [illegible] habituali ita in altera vita anima mediate qualitate
[illegible] luminis beatifici vel potius mediante ipsa visione beatifica de quo ore tenus qui nullis [illegible]
[illegible] reperitur 8vo Qa possessio boni huius [illegible] illum [illegible] in principio [illegible]
beatus et [illegible] perfecte ipsi [illegible] qa [illegible] inhaeret in illo et undique ac totaliter cum eo penetratus
[illegible] adeo corpore et anima [illegible] requirit ad possessionem [illegible] et quo [illegible]
qa et actuali et habituali [illegible] eum tenent semper de illo cogitare et recto possesso neque ab
[illegible] cogitare cessare potest id quod non est in ulla humana possessione. 9no Qa possessio [illegible]
[illegible] cogitabili principio et totalo morali est [illegible] ut [illegible] eius. [illegible] carn. [illegible]
[illegible] et [illegible] speciali actuali divina de quo ore tenus. 10mo Qa donat [illegible] supplet defectus
aliar qualitatem [illegible] et [illegible] in beato et intrinsece vitam [illegible] cum ipso beato et ad visionem
beatam et ad alia de quo ore tenus

Octavum. Non [illegible] ad [illegible] sed etiam ad Angelos mittitur [illegible] ut [illegible] de
in [illegible] sed etiam ut in [illegible] illustrationibus et motionibus extraordinariis ac [illegible] et delegat [illegible]
[illegible] beato revelet vel aliquid faciendum imperet ad quod visio et habitus luminis effective non possunt [illegible]
Vide [illegible] de Trin. disp. 109 sect. 5

Nonum Spectat tum ad [illegible] mittitur [illegible] ut [illegible] principium donanti et [illegible]
[illegible] corpora [illegible] a mortuis [illegible] visionem et [illegible] qualitatem alicuius
de se corruptibilem [illegible] et qualitates [illegible] et in aeterno [illegible] claritatis impassibilitatis
agilitatis subtilitatis. Denique [illegible] de quibus egimus [illegible] Rom. 8 Qui [illegible]
a mortuis [illegible] vivificabit mortalia corpora vestra propter inhabitantem spiritum eius in vobis. [illegible]
[illegible] effectum sed quasi intrinseco [illegible] inferius deinde
[illegible] dicit impassibilitatem et libertatem a servitute corruptionis ad redemptionem et [illegible]
[illegible] ad imaginem [illegible] per [illegible] in nos. 2 Cor. 3 nos omnes
revelata facie gloriam Domini speculantes transformamur a claritate in claritatem tamquam a Domini Spiritu. Ratio
Qa ex una parte deberet esse aliquod principium effectivum intrinsecum vel quasi intrinsecum

[illegible] beatitudinis integralis et accidentalis in [illegible] ex altera [illegible] principium
non est ipsa visio nisi forte moraliter quatenus licet [illegible] glorificari etiam in corpore, neque etiam habitus
luminis [illegible] qa utrumque [illegible] non [illegible] nisi [illegible] intentionale. non etiam anima ipsa infusa [illegible] et
[illegible] neque [illegible] aliud est excogitabile [illegible] praeter Spiritum Sanctum [illegible] beatitudinis
quasi radicalis. Lege Cyrill. Alex. [illegible] cap. lib. 9. in Joan.

Decimum Beatitudo consistit non solum in possessione intentionali sed etiam reali morali divini boni.
docet [illegible] Aug. tom. 8 [illegible] edit. pag. 375 et [illegible] 28 et 57. [illegible] beatitudinem [illegible]
non tum in [illegible] sed etiam in habendo beatus est qui aliquid [illegible] et aliquid [illegible]. [illegible] a priori
ex essentia possessio beatitudinis quae est vera possessio summi boni. Intentionaliter possidere non est ri-
gide possidere sed tamen quasi usufructum rei habere. [illegible] deficit rigida possessione
[illegible] possessio realis moralis est rigida possessio vide [illegible] sup.

His suppositis Censeo Beatitudinem consistere et in visione beata et in
inhabitatione Spiritus Sancti nobis sub ratione [illegible] collati et a nobis possessi [illegible] completivae [illegible]
[illegible] beatitudo pro possessione summi boni tam intentionali quam reali.

Prob. 1mo ex script. [illegible] ex illis [illegible] ipse Deus in sua [illegible] et merces
corona [illegible] nostra, ego ero merces tua magna nimis. Ps. 15. [illegible] Ps.
141 Tu es spes mea portio mea in terra viventium et alibi [illegible] Deus [illegible]
mea Deus in aeternum. [illegible] 10 non est his similis [illegible] ipse est [illegible] licet possint
de possessione intentionali explicari videntur [illegible] sonare realem moralem possessionem [illegible]
[illegible] pars, portio, hereditas. 2 Cor. 6 Vos enim estis templum Dei vivi sicut dicit Deus inhabitabo
in illis et ero illorum Deus quem locum explicat Aug. l. 22 de civit. Dei cap. 30 de beatit. [illegible]
[illegible] erit ipse qui [illegible] dedit [illegible] seipsum quo melius ac maius nihil esse possit promisit [illegible] ego
[illegible] Deus: ego ero [illegible] desiderantur et vita et [illegible] et copia et gloria et honor et pax et omnia bona.
Sic enim intelligitur quod ait [illegible] ut sit Deus omnia in omnibus vide et lib. 12. cap. 1. Apoc. 21 [illegible] describitur
gloria aeterna habitabit cum eis et ipse Deus cum eis erit eorum Deus [illegible]
inhabitationem Dei in nobis non erit amplius mors, luctus [illegible] Ephes. 2 iam non estis hospites et advenae sed
estis cives et domestici Dei superaedificati super fundamentum [illegible] aedificatio constructa crescit in
templum sanctum in Domino in quo et vos coaedificamini in habitaculum Dei in Spiritu quem locum Aug. tom. 2
in Ep. 57 ad Dardan. explicat de beatitudine. et S. Epiph. [illegible] fine lib. 3 [illegible]
Gal. 6 Qui seminat in spiritu de spiritu metet vitam aeternam [illegible] Cyrillus Alex. explicat de Spiritu Sancto cuius
susceptionem dicit esse vitam aeternam. [illegible] Joan. 17 Haec est vita aeterna ut

cognoscant te deu[m] veru[m] et que[m] misisti Iesu[m] Chr[istu]m. Haec [illegible] e[st] [illegible] beatitudinis [illegible]
[illegible] tibi [illegible] [illegible] vita[m] eterna[m] [illegible] [illegible] et fili [illegible] [illegible] et [illegible]
[illegible] sane et [illegible] [illegible] e vita eterna sed [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] eos
[illegible] [illegible] [illegible] et glorificat. Ita [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nos
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] expectare. [illegible] [illegible] Cyrill. [illegible] [illegible] c. 1
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sunt, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] deitatis [illegible] participatione [illegible] [illegible] [illegible] est
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in hac vita [illegible].

Prob. 2do auctor. [illegible]. S. [illegible] Tom. 2 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] beatitudinem [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 180. S. Basil. l. de Sp. S[an]cto c. 16 ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] q[uod] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
q[uod] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] proportionem donoru[m] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
distribuatur. Per donu[m] [illegible] [illegible] intelligit personam Sp[iritu]s S[an]cti [illegible] [illegible] [illegible]
dicit ipsu[m] in se esse [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], sed et [illegible] id e[st] ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] neq[ue] [illegible] a [illegible],
sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] c. 15 per Sp[iritu]m S[an]ctu[m] contingit [illegible] [illegible] consortem esse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], esse tum in hoc [illegible] tum in futuro. Cyrill. l. 10 in Ioan. c. 1 [illegible] q[uod] divinitus [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible] coronam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ei [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
summum [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] illuminans et ineffabili splendore mentem [illegible] ad [illegible]
[illegible] suam. Gregor. Nys. Hom. 1 de Beatit. Beatitudo e[st] illa immortalis et incorrupta [illegible]
[illegible] [illegible] pulchritudo a seipsa profecta a seipsa data et [illegible] et [illegible] et [illegible]. S. Irenaeus
adversus Haeres. l. 5, paulo post init. [illegible] de perfectione [illegible] in statu immortalitatis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] in carne [illegible] q[uod] Ap[osto]l[u]s [illegible]
dicit eos q[ui] perceperint Sp[iritu]m Dei [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] et perfectus [illegible] [illegible] e[st] et hic e[st] q[ui] [illegible] imaginem et similitudinem [illegible]
est Dei infra neq[ue] ipsa caro e[st] [illegible] perfectus, neq[ue] [illegible], neq[ue] [illegible]. [illegible] a. et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. infra [illegible] Ap[osto]l[u]s docet. [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]

animam et corpus et salutem infra. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] carni [illegible] et Sp[irit]u
[illegible] altero [illegible] salvante et [illegible] q[ui] e[st] Sp[iritu]s S[an]ctus altero q[uod] [illegible], et [illegible] [illegible] e[st] caro, [illegible]
[illegible] [illegible] est duo, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab eo [illegible] a [illegible] carni [illegible]
infra [illegible] [illegible] de beatitudine. [illegible] [illegible] [illegible] si [illegible] in eo q[ui] [illegible] fuit
[illegible], [illegible] [illegible] a. [illegible] [illegible] et [illegible] in [illegible] [illegible] quasi in [illegible] [illegible],
[illegible] sit et [illegible] si [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tamen
[illegible] [illegible] Dei [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] caro et sanguis regnu[m] Dei n[on] possidebit. [illegible] [illegible] ib.

Prob. 3tio rationibus. 1ma est [illegible] possessio [illegible] boni e[st] [illegible] [illegible] beatitudo [illegible]
sed non sola [illegible] [illegible] [illegible] est [illegible] et possessio realis [illegible] [illegible] [illegible] e[st] vera possessio
summi boni, ergo Maior e[st] principiis [illegible]. Min[or] constat ex principiis [illegible] [illegible] [illegible]
et [illegible]

2da [illegible] intentionalis et realis [illegible] [illegible] maximi [illegible] [illegible] [illegible] e[st] [illegible]
beatitudo sed [illegible] [illegible] et possessio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] e[st] [illegible] ergo. Maior ex [illegible] [illegible]
[illegible]. Min[or] ex principio 2 et 3

3tia [illegible] et principium proprietatu[m] et accidentiu[m] beatitudinis e[st] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
do sed n[on] sola [illegible], sed et [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]
[illegible] proprietatu[m] et accidentiu[m] beatitudinis [illegible] ergo. Maior patet ex princip. 4. Min[or]
ex 8 et 9

4ta et potissima est [illegible] [illegible] [illegible] beatifica [illegible] [illegible] est [illegible] habet officia 2 intentiona-
lia [illegible] reale morale. 1m [illegible] intentionale e[st] [illegible] speculativu[m] et absolutu[m] [illegible] e[st] cognoscere Deu[m]
absolute qualis est in se. 2dm [illegible] intentionale e[st] practicu[m] et [illegible] ad voluntatem [illegible] est
cognoscere Deu[m] ut [illegible] amabilem [illegible] boni. [illegible] illu[m] ad tale voluntati seu [illegible] illud
[illegible] speculativum [illegible] voluntatem et in [illegible] [illegible] [illegible] intentionalibus [illegible] [illegible] possessio
[illegible] intentionalis et in [illegible] [illegible] tota [illegible] beatitudo [illegible]. 3tium [illegible] e[st] [illegible]
morale reale et quasi [illegible] [illegible] [illegible] q[uod] [illegible] [illegible] per eam [illegible] [illegible] possidet et [illegible],
hereditatem [illegible] [illegible] [illegible] in suo [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] operat, [illegible] [illegible] q[ui] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Sp[iritu]s S[an]cti ut [illegible]. [illegible]
ipsa [illegible] [illegible] [illegible] cognitio Sp[iritu]s S[an]cti ut boni amabilis [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] est, neq[ue] tu[m] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fructus eiusdem vel potius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] etiam est ipsa [illegible] [illegible] realis possessio eiusdem, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] sit simul in [illegible] [illegible] non tu[m] [illegible] sed et [illegible] [illegible]

spū sēti spōsalīū titulū qui vtq; fūdat, et huīs totīs sit una ac fōtis quasi
iuridica recognitio ipse cōiūx. Ratio prima est: Eo definitur possessionis, quā
ex sēnī quasi contractū affert dotis tract. 2 de iure Reg. tr. n. 3. Est ens insistens
actualis aut quasi habitualis in re aliqua per apprehensionem facta, cōpulsive et cum excēssu
iuris annexi: probatur il. supp. sic definita possessione possidēti et res Spīrituales
et qd apprehensione rei per dam antequam apprehensionem eiusd rei per corp. et in illa prius
dicit consistere fratem pure mortis et civilem vel quasi civilem possessionem rei;
possidēntem nūq; per hanc intelligi nisi rem ipsam rei iure sibi collata vel aliquo titulo
mortis possidendo. ita et hic cum nō tam obtineat ordinem corporis quam actionis
aut quasi civilis attingatur non ab re dicit et sibi, sed in mte rei et vt realē
terminū objecta eos cōtēntū mortis in sua substa possidendū, et hoc sēnu intellīgo ipsam
cōiūnēm esse cōiūnctā realē mortem quā cōtingitur nō spū sūg vt gratū et realē mortis
possidēntem, quāq; accedat ad possessionē quasi corporis ac obsidēntis. Spū sēti per corpus
quatenus membra nōn tota eorum spū sēti hoc spōsali titulo gratiosis. Confirmo
hoc totū efficacīter ex Greg. Nyssen. lib. de beatit. orat. 6. ubi vbi triplex
ostēnditur illud cōiūnctionis genūs constat in rebus illis, beatū mētis corde quōm ipsi Deum
videbūt promissis nūq est vt sequent extremū terminū beatitudinis. Sed et alys
post cognōsc. Dei aliud desideret, ad ad habētur illo quō videntes nōn videntur in ara
sciptum idem sicut quod habere et ps. 127 videbis bona Hierusalē et Isai. 66 tollēte
oculos et videbunt gloriam Dei. ergo et Deū videt qdd in bris nūmerantur per hoc q videt ideo
hoc est. idem ostēnditur reale mortis in visione dēfēdūnt S. Aug. Sc. Crypost. et Pauln
explicant illa Gen. 4 verba. Tōmortis Dei ambulabūt et audierūt eū ad Adā vt videret
explicat et audiendo prōmissū est dūm cōiūgerent. Ade vīcīnūat Aug. lib. 12 de ciu. cap. 1
ob dēt beatitudinem mētis ēē invenire adhaerere Deo et alibi sepe habere Deū et lib. 10
de Trin. c. 7 et 8. docet cognōscere Deū ēē invenire eū, venire in eū ad est adire Letro
dicatū eig. et Rā ultēriūs potest a priori Ex sub illa mte Dei ēē beatitudo
essentialis fratis sub qua est principū et radix proprietatis propriūd et excellētiū beatitudinis id ē
amoris beatifici quo id amamus Deū et possessū a nob. sed vidēs x tū est vidēs, sed ēē vt
possessū realis mortis ē principū dictē proprietatis, go. Mortis ē evidēs Nunc
patet. qa proxima opētio beatitudinis nōn ē amor verū beatificus qui amamus

Deū vt possessum per cōiūnctū in possumus a amare Deū vt possessū per cōiūnctū nisi fruere
per illam diem possessū et intentionālēr et realē mortis. Confirmo Aug. lib. 1 de mori. Eccl.
c. 3 agens de consōlamento beatitudinis idē de amore et fruitione rei tam possessū beatificat
nec ille dicit qd non est q amat quālecūq sit: nec q est q amat si nōxia sit; nec q ē amat
q habet si optimum sit. Restat vt ideo ubi beata vita intelligitur qd cū dicit q ē habēs optimū
et habetur et amatur, qd ea est aliud quod dicamus frui nisi gaudēre q diligat. et 13 de
Trinit. Beatus est q est, qdqd vult. Haud dubie intellīgit de habitū realē mortis nō a. intentō:
nali. omnis enim illis verbis loqtur de amore rei separabilis ab habitū et possessione rei. porro
amor non est separabilis ab habitū intentionali, nam et Deū potest nūdū est amari nisi cognōsc.
manifeste go loqtur de habitū reali mortis q solē ē separabilis ab amor rei: porro cū amore et
nūdū non donatum, neq ullo alio mortis unīs titulo a ne possessum. Imo idem August. regit
ad beatitudinē seu possessionē sūmi boni etiam apprehensionem quāl corporalem seu essentialem, ac
prensionem contingentiū nō qdem modo propriē corporeo qa Deū tang et mortis tenēn non potest:
sed modo quasi civili et mortis reali. inde Ton. 1. lib. 1 de mori. Eccl. cū definivisset cap. 8
beatū nōq summam esse Deum, initio capitis videamus subdit, secutus Deū appetitū beatitu:
dinis est cōcessū a. ipsa beatitūs, et cū sequūr diligendo cōsequūr ven nō de hoc ad efficiūr q
ipse est, sed ei propīnī eum mirifico et intelligibili modo cōtingentes. ima videtur beatitudinē
et possessionem summi boni ponere in hoc quod Spū Sēti tanqm Patrimōnū nōs occupamus modo
quasi essentiali quasi civili. unde loqtur de Spū sēto lib. 13 Confess. c. 8 mihi nūqt mihi est
pior te, non solum experiūr me sed et in meipso, et ōo omni copia q Deū neq non est egestas ad
mungēt aut Pr aut Filū nō suffēret sūg aquēt. Per qd de Spū Sēto sūt dicti ē hoc
quasi res illi esset q non est hoc de quo solo dictū est q sū domū tuū, et in domo tua regnāb
ibi te fruēr bonis nōs hoc nō, amor ille attollit nos et Spū tūg bonū qualitat humilitatem
nostrā de portis mortis. et alibi sepīs. Det vocat primū nostrū. Unde et Greg. Nāzian
orat. de calumn. grandinis dicit mentī beatorum dulcēdō cōmisceri; hoc est eō est quasi essentialē
possessione a beatis teneri. Cypria. tom 3. de orat. Ent Deū oīa in omnī et ulīs presentia
oēs cūd et capōs appetitū implebit. Plurima alia loca Prius brevitatis cāū omitto, in qbus
clārissē testantur Deū a beatis ad simul et comprehendi.
Confirmatū efficacīter Ex beatitudo fratis essentialis relīnat appetitū nōs et ē radix nōs
amplīg appetēdi. si autem mere intentionalē q cōiūnctū Deū possidēntū, neq simul q eādem
relīnquēbūtūr eū in sua substa ēē nōn, consequūr eū beatū mortis ā possidēntū; relīnquūtur adhuc

modo appetit ad Deu possidere reale modo, ergo sicut si quis no decoret per eum in sua substantia sed sola intentionale eius usu fruitur hoc est clara eius visione, sine et cum medicinalem relinqueret beatum realiter appetitu utriusque genere seu donationis eius realis modo.

Obiicies 1mo. Actus diuinus in illa beatitudine beatitudinis consistere in sola visione Dei sed Rn. at 1mo. Eo modo quo vult P. Salas hic in 1. 2. disp. 2 s. 5. dicit n. 16 q. est satis non multu fuerit applicato mentem Henrici a Gandavo, beatitudine nostram consistere non in sola visione sed in praesentiali illapsu diuinitatis in animas beatorum, differt tamen magis q. diuini totam totam scilicet titulo dicit hoc genie beatitudinem, deinde q. ea illius termini media gratia ... q. ii pectoral ... possessionis moralis adminiculo donationis, denique ne excludit rem quo ultimo pertinentia.

Rnden. pro 2do q. retorquendo quae est vel ad Rnsionem hominis late vel alii dicunt non solo Deo beatos reddi vt Dom. l. 5 de Ciuitat. Dei inquit enim nulla ... creatura sola beatos Deo: aut nos futuros beatos ideo amore beatifico qui recepit illa ... g. 1, q. ergo dicente aduersarii illa hoc beatum hoc nos directiorq ad poenam. Rn. 2do. Deus est solum et tota beatitudinem nostram eo visione sed non solum vt est possessio intentionalis, sed et vt est realis moralis pro qua seruire Deo attuli. Lege Aug. de ... vbi exposite distinguit officia cognitionis Dei in se et in creaturis ac eius possessione vtique reali morali. ... inquit in aeterna illa beatitudine fruemur Deo videntes eum in aliquo creaturis, videntes ... nosmetipsis et ipsa cognoscentes in semetipso [illegible] Isidorus de ... cont. ... Gaudium inquit est videre Deum, vivere cum Deo, vivere de Deo esse cum Deo, esse in Deo qui erit omnia in omnibus; habere Deum qui est summum bonum. ib ... de Beato vide ... Deum ad voluntatem habere ad voluptatem, frui ad iucunditatem. infra ... de Deo. delectabilis est ad videndum suauis ad habendum dulcis ad perfruendum. infra Semper libet eum aspicere, semper habere semper in illo delectari. Aug. in illud ps. Beati qui habitant in domo tua. ... no inquit tua intrat et inhabitas, in domo Dei et inhabitans est cum melior tibi, q. cui te capientem inhabitare Beatum te faciet nam si tu ab illo non inhabitaueris miser es. Simillime ... in ... ser. 17 et alibi in ps. qui habitat in adiutorio. Isidorus in Etymolog. Beatus dictus ab habendo q. vellet ... ab ipso Deus quem possidet.

Obiicies 2do. Pignus hereditatis non est hereditas. Consequenter nec similis sed ... ... est pignus hereditatis nostrae ergo non est hereditas vel similis nam Min. est Apli. Rn. pignus ... ... non est hereditas ... et id q. ... ultimate post omnia ... ... et ... et postea ... dantur ... ... sub aliqua conditione ... est signum ... data

... perpetuitatis et ... illa conditione, ... eo aliqua aliquam venerit ita et hic in proposita nostra.

Obiicies 3tio. In via nulla potest est ... beatitudinis sed ... ... in via datur ergo postea non potest esse ... essentialis beatitudinis. Rn. 1mo. neg. ... Nam ... ... ita dicam ... in via in dono fidei, q. ... visionis Dei, id est ... et ... ... in cognoscendo Deo, ... altera ... essentialis careat visionis ... ... dicitur. ... amor permanet in patria saltem in beatifico ... q. fuit in via ... plurimi ... consistere beatitudinem in amore ..., neque ... in ... amore. Rn. 2do. ... ... in via, sed sub ratione doni non sub ratione fruitionis, q. omnis fruitio est essentialis perfectio beatitudinis

Rndeo 3tio. ... in via non est cum beatitudinis ... quia non cognoscit certo ... ... atque adeo ... non adita eius possessio ... q. essentialis est beatitudini id est cum ... perpetuo ... et ... unde hic ... dicitur ... adoptionis filiorum Dei et expectationis ... 1. in patria modo perfecto.

Obiicies 4to. Unio hypostatica seu possessio Verbi diuinitatis non est beatitudo Xri vt saepe docet D. Th. ergo neque vnio moralis, sed possessio ... est beatitudo nostra. Rn. neg. conseq. 1mo. Quia beatitudo est perfectio suppositi et supponit iam illud: vnio autem hypostatica non supponit illud, sed ... illud ... 2do. Quia beatitudo fruitiua formalis est accidens beati, vnio autem hypostatica est modus substantialis ... ... et ideo non pertinet ad beatitudinem: seu vnio est vt est ... intentionalis et vt moralis ... 3tio. ... ... essentialis intellectualis creaturae, vnio autem hypostatica ... ... et moralibus, 4to. Beatitudo satiat appetitus creaturae ... vt sic. Unio autem hypostatica non satiat appetitum naturalis vt sic ergo non est beatitudo ... ... subsistentia diuina supplet eius officium naturale modo supernaturali seu beatitudo.

Ex his duobus articulis facile negatur vterque Minor propositae Obiectionis ... et ... intelliguntur spectantes ad ... et beatitudinem formalem ... de ... plura ... tamen.

DISPUTATIO 3tia

De modo tendendi Spei nostrae in sua obiecta

De hac vnica a modernis ... difficultas de qua sit articulus vnicus

ARTICULUS unicus.

An ut cui revelatur sua damnatio posset et deberet habere mala tendenti qui regitur ad superandam beatitudinem.

Suppone brevitate. Posse aliqui revelari damnationem suam vel fata et rationabile in se vel [illegible] in malis illorum, nec si revelantur ei finale suum potest, aut in [illegible] cum dicit [illegible] finale offeratur [illegible] ratio. Ex Sac. ha a Deo certo cognoscunt, et [illegible] ad beatitudinem illorum [illegible] apparet [illegible] non [illegible] posse [illegible] revelari.

Dico 1mo. Et qs in hoc casu Deo et rationi amare et vitaq optare beatitudinem. Ratio qa ad amandum et vitam optandam non [illegible] est eam propter sub ratione boni possibilis p se. Quantum etiamsi ego aliqua supposita [illegible] sed ego [illegible] non amat et optat vitam, sed [illegible] aliqua beatitudine [illegible] sub ratione boni possibilis. qo

Dico 2do. Talis autq amandi et optandi [illegible] Deum [illegible] Theologicae [illegible] ratio, potest ego respondetur. Resp. 1. qd. 1. Qa tales actq [illegible] circa [illegible] Theologicos.

Dico 3tio. Non posset tamen quis in dicto casu nomen nec Physice spernere sibi beatitudinem specialiter illo et individuata, ipsius actu spei, quo voluntaria activa expectatione ergo iter ad superandam arduitatem sui status bni cursum, sicut illum descripsi. Resp. 2. a. 5 conclusionis Ratio est a priori. Nam ut aliqs actus cognoscitivus efficacia [illegible] vel Physice elicere ergo est ut scilicet non sciat illo fine se certo et infallibiliter consecutum, nq eum sibi be in possibilitate ego aliqua supposita iam immutabili. vel [illegible] in eo casu deest qo. Maior patet. Qa spes rigide et individuata suapte e expectatio bnorum futurorum non qualiscumq, sed cum efficacia ad superandas difficultates prout ea describit Mgr Gordian. D. B. Scot. et alii tales [illegible] spes nihil [illegible] ed in eo q respons capitudinis et veritatis [illegible] se [illegible] bnorum futurorum. Nam per impossibilitatem [illegible] et [illegible] tendendi expectationis propriae [illegible] ad arduitatem finis [illegible]. Min. 5 evidens. Qa et cognitio divina intellectualis atq [illegible] ego existentiae. [illegible] ipso actu [illegible] extrinseci quae [illegible] impossibilitate [illegible] quod illud q o in aliqua [illegible] de [illegible] supponendo.

Dicis contra 2m Contra. Deus tractat se [illegible] Deum [illegible] Deitati, go et [illegible]

tantaq q illi revelaretur de sua damnatione, go non [illegible] amare et optare beatitudinem. Qn et dicto. antec. [illegible] D. Th. p. 1-2ae q. 19. a. 9 [illegible] se non [illegible] diligere voluntas aliqd sapienti vel [illegible] absoluta sub ratione finis bni honesti idem non supponendo aliqm libera, ego qte bni inhonestatem et defectum concedit. Quia non permittere, vel [illegible] aliqd volitum ego aliud ulterius bnum q illi soli naturae est, et abinde ponendo aliqm defectum vel liberum inordinatum ergo bni. et [illegible] capientem [illegible] aliam voluntatem practicam [illegible], et finito sapiente, nihil. Hoc 2m contingit in casu supposito ut considerat patet nyce qa Deus vult et sapit amare et optare finem ultimum consecutum. Sed non [illegible] illud non [illegible] optare supremam divina voluntas ita esse. sed [illegible] go [illegible].

Dicis 2do contra 3m Contra. Habens revelationem de sua damnatione [illegible] libere Physice et moraliter vitam et finale petere go quaerit spernere Physice et moraliter beatitudinem. Antec. non talis scienti se habere potentiam liberam et sibi sed affirmatum auxilium Dei sufficiens. Pr. transeat antec. nego consequ. Qa ad actum spei et propriae expectationis et ejus ad superandam arduitatem effectionis ply requiritur primum vel saltem [illegible] scire certo determinate sibi auxilium efficax dng quantum et certo se illi auxilio finali non consensurum ego sua culpa. atq aliqualiter licite posset omittere actum eiusdem spei rigide. non tamen licite desperare positive et absolute beatitudine.

Quae sic D. Th. de Desperatione et Praesumptione tangit vitia spei opposita, idcoq de Timore [illegible] Dos spei tractat frequentius sunt et a nobis meritis omitti volens.

558